

Poutní kostel Navštívení Panny Marie

Kostel je barokní novostavbou z let 1736-38, od stavitele *Johanna Schmidy*, na místě kaple, založené v roce 1717, opravován v 19. století a v roce 1903. Neorientovaná stavba má stát na dřevěném roštu na umělé terase, která je odvodňována dvojicí štol. K obdélné lodi s obdélným presbytářem přiléhají obdélné sakristie se zaoblenými nárožními a monumentální dvouvěžové průčelí, v původním *Schmidově* plánu však bylo průčelí jen s jednou věží. Boční fasády jsou členěny pilastry a obdélnými polokruhově zakončenými okny, v ose mělké rizality s trojúhelnými štíty, trojúhelný štít je i na závěrové stěně. V hlavním průčelí obdélná okna, obdélný portál s lemujícími pilastry a znakem tepelského opata *Dr. Gilberta Helmera* v nadpraží z roku 1903; nad volutovitě se stájející římsou průčelí jsou věže s polokruhově zakončenými okny, nárožními pilastry a profilovanými, ve středu vyduťtými římsami; cibulové bání s lucernami, nad kostelem střecha valbová se sanktusníkem. Těžká železná vrata s kovanými motivy hvězd v diagonální mříži. Loď je sklenutá falešnými klenbami (dřevěná omtitná konstrukce z roku 1903), třemi plackami na pasech sbíhajících na sružené pilastry, které člení i stěny presbytáře. Ve zkosných koutech lodi a presbytáře niky. Na klenbách lodi fresky Narození a Nanebevzetí P. Marie, N. Trojice a čtveřice proroků a evangelistů. Klenba presbytáře, sakristií a před síně zděné.

Kruchta je dřevěná s vyduťou předprsní; podvěží bylo odděleno od lodi tepanou mříží z 19. stol.

Zařízení: Hlavní oltář z doby kolem roku 1760, s baldachýnem na čtyřech točených sloupech nad menzou s tabernáklem; za oltářem kulisovitě řazené dřevěné stěny se sochami andělů a holubicí Ducha sv., na zadní stěně obraz zdejší poutní Madony (kopie obrazu P. Marie Pasovské) z r. 1717 od toužimského malíře *Johanna Wolfganga Richtera*; k obrazu vede dvouramenné schodiště mezi stěnami; po stranách oltáře na brankách sochy sv. Jáchyma a Anny.

Boční oltáře z doby kol r. 1760, panelové s řezanými křídly:

- na oltáři sv. Josefa obraz sv. Josefa, sochy sv. Zachariáše a Alžběty, obraz Nejsvětější Trojice v nástavci a reliéf Útěku do Egypta na predele;

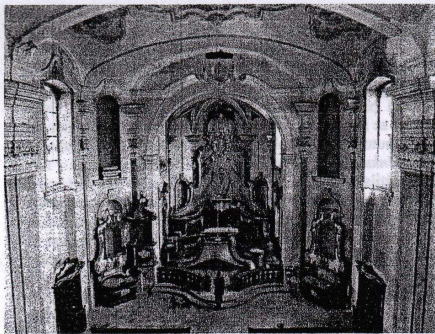
- na oltáři sv. Jana Nepomuckého obraz sv. Jana Nepomuckého, v nástavci obraz sv. Václava, na predele reliéf Svržení sv. Jana Nepomuckého do Vltavy.

Kazatelna z doby kolem roku 1767 s reliéfem Zvěstování P. Marie.

Bohatě vyřezávané lavice z 18. století, zpovědnice též bohatě řezané z téže doby, se soškami na stříškách. V rozích lodi ve výklencích sádrové sochy sv. Gilberta, sv. Norberta, pod kůrem pak Krista a Immaculaty.

Křtitelnice z umělého mramoru ve tvaru polokoule s geometrickým ornamentem.

V presbytáři a v kapli v podvěží kopie obrazu zdejší P. Marie z 2. poloviny 18. století; sošky sv. Václava, Madony, sv. Anny Samotářky, socha sv. Jana Nepomuckého z 19. století; na

stěně presbytáře v zasklené skříni čtyři relikviáře z 2. poloviny 18. století (tři ve tvaru monstrance), na jednom vytepan obraz zdejší poutní Madony. Malovaná okna zhotovena Mayerovým dvorním uměleckým ústavem v Mnichově, na západní straně od jihu (věže) motiv sv. Anny a sv. Marie, Navštívení P. Marie, sv. Josefa, na východní straně lodi od jihu (věže) motiv sv. Alžběty, Zvěstování P. Marie, sv. Michael, v presbytáři na západní straně okno s motivem sv. Heřmana Josefa se signaturou výrobce, na východní straně sv. Gilberta. Po nájездеch lupičů a vandalů po roce 1990 byla část zařízení zcizena nebo zničena, zbytek byl uložen v depozitářích, v roce 2006 zloději měli těžce poškodili bání věží a sanktusník.

Další památky Skoků: Kolem kostela ma zděných terasách zbytky zaniklé obce, dochoval se Schopfův hostinec čp. 21, stodola a hřbitov. Na jihovýchodním okraji obce kaplička P. Marie z 19. století, obdélná s polokruhově zakončeným vstupem, valbovou střechem a val. klenbou. Kříž při cestě k Sovoluskům - litý, na kamenném soklu s letopočtem 1833, další z r. 1841 za kostelem, sokl dalšího z r. 1848 ve farním dvoře, další kříže a boží muka v okolí, všechny poškozené.

V současnosti se ve Skocích pořádají dvě tradiční poutě (1. května a o nejbližší neděli k 2. červenci). K záchraně a oživení kostela vznikl projekt na rozvoj poutní turistiky - **mariánská poutní trasa SKOKOVSKÁ STEZKA**. Pěší stezka je 57,6 km dlouhá, má tři etapy a propojuje klášter v Teplé se Skoky. Provoz je zatím jen sezónní, bližší informace o poutní stezce a zpřístupnění kostela hledejte na internetové stránce na adrese:

<http://www.skokv.eu>

o projektu pak také na stránkách o. s. Pod stěchou:

<http://www.podstreacha.estranky.cz>

Na stavební záchranu kostela je možno přispívat na zvláštní účet vlastníka, Kanonie premonstrátů v Teplé, číslo:

3733058/0300, variabilní symb.: 23046, konst. symb.: 0558

© Text a foto Jiří Schierl 2010

Tisk Pod stěchou, o. s. Toužim, červenec 2010. Náklad 250 kusů

Poutní místo Skoky u Žlutic

Dějiny Skoků

Skoky vznikly snad již ve středověku, ale první písemná zmínka o nich se dochovala až z 28.12. 1513, kdy *Egidius ze Štampachu* daroval ves Skoky a tři selské dvory v Teleči s příslušenstvím své manželce *Uršule*, roz. z *Reitenbachu*, s tím, že po její smrti tyto případnou jako nadání faře v Lukách. *Uršula* však závět vykouplla a majetek odkázala svým synům *Leonardovi* a *Mikulášovi ze Štampachu*. V r. 1557 získal *Údrě hrabě Štik*, který statek rozdělil na dva díly. 7 selských dvorů ve Skocích se dvěma loukami pod vsí připadly ke knížeckému dílu. Ten byl *Kryštofem Sommerem z Herstošic* v r. 1613 prodán společně s *Údrčí Jáchymu Libštejnskému z Kolovrat*. Martický díl s pěti poddanými v r. 1591 držel *Jan Ratibořský ze Chcebuze* a r. 1616 jej *Mikuláš Ratibořský* prodal *Jáchymu Libštejnskému*, který pak oba díly údrčského statku spojil. V těchto dobách patřily Skoky k údrčské faře, která byla protestantská, také se měnilo složení obyvatel vsi, původně převážně české obyvatelstvo postupně podleho germanizaci a německé kolonizaci. V r. 1623 koupil statek *Údrč horlivý katolík a protireformační komisař Severin Thalon z Horštejna*, který své poddané vrátil ke katolické víře. Patrně tehdy byla ves přifařena ke žlutické faře. 16.6. 1629 statek prodal *Juliovi Jindřichovi, vévodovi sasko-lauenburskému*, ten jej pak připojil ke svému toužimskému panství. V r. 1651 bylo ve vsi 52 poddaných (z toho 9 na panském poplužním dvoře, který spravoval šáfář *Georg Würkner*), bylo to 7 sedláků: *Adam Siessner, Hans Carl, Hans Hasska (Jan Haška), Mathes Poplan, Hans Hammer, Vogt Januska (Vojtěch Januška) a Gregor Raab*, se 6 podruhy: *Jacob Hasska (Jakub Haška), Jacob Dengel, Jacob Raub, Anders Brükner, Regina a Dorothea*, a dále pastýř *Matrin*. V l. 1689-1789 patřilo panství *markrabatům z Baden-Badenu*. Poté připadlo jako odúmrť na královskou komoru, která pak panství v roce 1791 rozparcelovala a propachtovala. Zbytek údrčského statku v 19.

Na skok do Skok – 24. 9. 2011

1. trasa „trocha těžká“ (TT)

- pěší výlet Toužim – Sovolusky – Skoky – Žlutice → 23 km, převýšení 636 m
- **doprava:** autobusem z Plzně (6:20 - CAN Plzeň); zpět vlakem ze Žlutic v 17:39 (návrat do Plzně v 19:54)
- **sraz:** 6:10 v hale CAN Plzeň

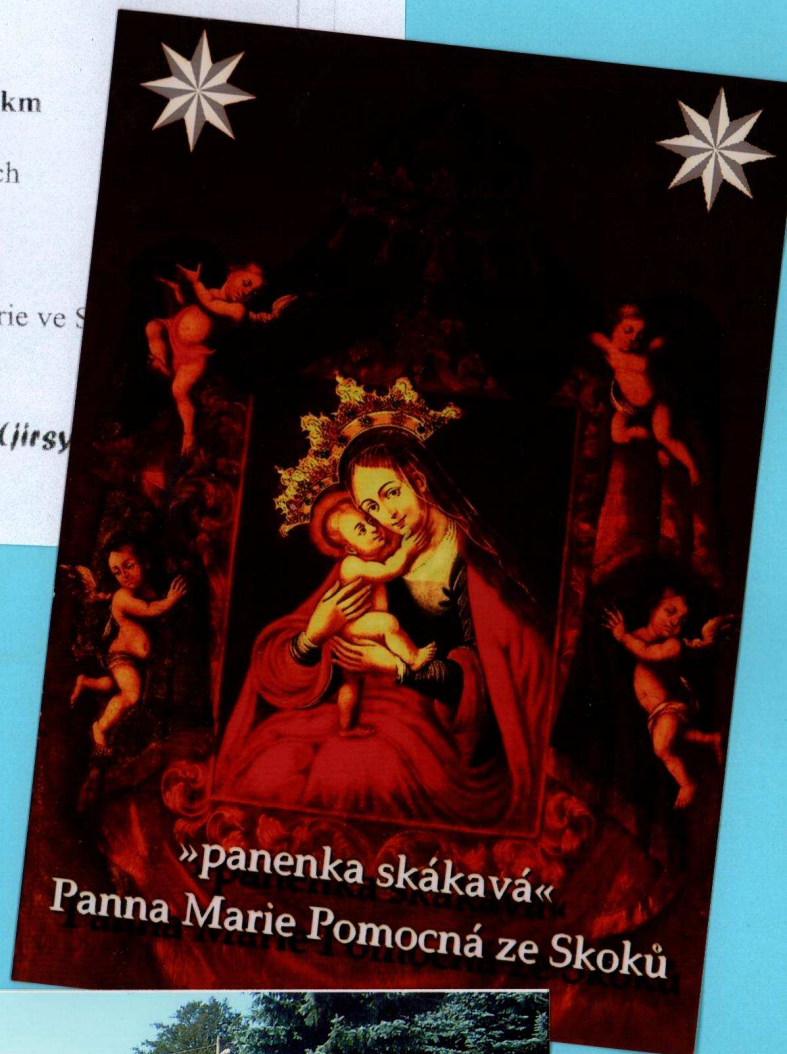
2. trasa „trocha lehká“ (TL)

- pěší výlet Sovolusky – Skoky – Sovolusky → 2 x 4 km
- **doprava:** autem do Sovolusk a zpět do Plzně
- **sraz:** 10:15 – 10:30 u kaple Sv. Jakuba v Sovoluskách

3. trasa „mototrasa“ (MT)

- **doprava:** autem do Skok a zpět do Plzně
- **sraz:** 12:30 u poutního kostela Navštívení Panny Marie ve S

Kontakt pro bloudící: **Jirka Syrovátka 602 647 938 (jirsy**

3.9.2011 - svatba Masnovi

„ZÁLEŽÍ NA MĚNĚ NEKOMU?“

Kdy a kde?

- od 5. října do 14. prosince 2011, vždy ve středu v 19.00
- v „domečku“ u františkánů, Komenského 17, Plzeň
- kontakt: Michala Kopečková, e-mail: misa.kopeckova@gmail.com

tel: 728 854 516

- pořádá: Římskokatolická farnost Plzeň – Severní předměstí

<http://frantiskani-plzen.farnost.cz>

• 05. 10.–14. 12. Kurzy Alfa

— vždy ve středu v 19 hod. v Domečku
Kurz je příležitostí pro každého, kdo se chce více dozvědět o křesťanské víře.

Cyklus promluv s tématy *Kdo je Ježíš Kristus?* nebo *Proč a jak se modlit?*

Po promluvě je možné uplatnit svoje názory a zkušenosti v diskusních skupinkách.

Kurzy pořádá římskokatolická farnost Plzeň — Severní předměstí

web: frantiskani-plzen.farnost.cz

Kontakt, přihlášky a bližší informace:

Michaela Kopečková

e-mail: misa.kopeckova@gmail.com

tel. 728 854 516

Prosíme farníky, aby o kurzu pověděli těm, o kterých vědí, že jsou hledající a na kurzy je doprovodili.

Římskokatolická farnost Plzeň - Severní předměstí

Komenského 17

323 13 Plzeň

„PROČ TU VLÁŠTNĚ JSEM?“

KURZY ALFA

Má život nějaký smysl?

Co s námi bude po smrti?

Dá se odpustit?

Co pro nás dnes může znamenat Ježíš?

Co je to Alfa?

Kurz je příležitostí pro každého, kdo se chce víc dovědět o křesťanské víře.

Je pohodový, nenátlakový, nenáročný, přátelský a zábavný.

Každé setkání začíná společným jídlem, které dává lidem příležitost se s ostatními seznámit.

Získávejte informace, diskutujte a zkoumejte. Zeptat se můžete na cokoli. Na Alfě nepokládáme žádnou otázku ani za příliš jednoduchou, ani za předpojatou.

Kurzy Alfa mají podporu všech hlavních křesťanských církví.

Jak kurz probíhá?

Kurz tvoří cyklus promluv s tématy *Kdo je Ježíš Kristus?* nebo *Proč a jak se modlit?* Po promluvě je možné uplatnit své názory a zkušenosti v diskusních skupinkách.

Komu je Alfa určena?

Alfa je pro každého. Zvláště zaujme:

- ty, kdo chtějí prozkoumat křesťanství
- nové účastníky církevních shromáždění
- ty, kteří chtějí upevnit základy své víry
- ty, kdo mají pocit, že se jim nedaří žít jako křesťané

Kolik to stojí?

Alfa je zadarmo, případně můžete přispět na pokrytí výdajů na stravu.

Přihláška

V případě Vašeho zájmu budeme rádi, když vyplníte tuto přihlášku.

titul _____ křestní jméno _____ příjmení _____

adresa _____

směrovací číslo telefon _____ e-mail _____

jak jste se o Alfě dověděl(a)? _____

můžete uvést svůj věk (není nutno vyplňovat)

Přihlášku odešlete na adresu uvedenou na druhé straně nebo se přihlaste e-mailem.

Těšíme se na setkání s vámi.

Das Franziskanerkloster

Die Anfänge des Franziskanerklosters in Hostinné fallen bis ins Jahr 1598, wo der Bau einer kleinen, der Heiligsten Dreifaltigkeit geweihten Kirche begonnen hat. Den Ausbau des Objektes leitete der italienische Baumeister Carlo Valmadi. Im Jahre 1635 erwarb der holländische Adlige Wilhelm Lamboy von Dezener das Besitztum Hostinné in sein Eigentum. Als ein strenger Katholik bemühte er sich für die Stadt einen kirchlichen Orden zu gewinnen. Nach erfolglosen Verhandlungen mit den Jesuiten hat sich hier endlich im Jahre 1666 der Franziskanerorden niedergelassen. Während dessen starb in dem Jahr 1659 Graf Lamboy, Wilhelms Nachfolger überreichten den Franziskanern die kleine Friedhofskirche zum Gebrauch und gleichzeitig versprachen sie auch den Verkauf des nebenliegenden Grundstücks für den Ausbau des Klosters und für Errichtung eines Gartens. Die Kirche wurde später der Unbefleckten Empfängnis Mariä eingeweiht. Der Aufbau des Klosters verlief in den Jahren 1678 - 1684 und wurde an den Prager Frühbarockbaumeister Martin Rainer vergeben.

Dieser starb jedoch plötzlich im Jahre 1680. Den Klosterbau beendete sein Polier und künftiger hervorragender Baumeister ersten Formats Wolfgang Dientzenhofer als seinen ersten großen Auftrag. Der Konvent ist ein einseitiger Bau von vier Flügeln mit Kreuzgang und Paradieshof in der Mitte. Die Klosterkirche reichte bald nicht mit ihrer Kapazität aus und deshalb wurde die Kapelle Mariä der Schmerzvollen angebaut. Der nächste bedeutende Umbau der Kirche verlief in den Jahren 1743 - 1745, wo sie in der nördlichen Richtung nach um ein Schiff erweitert wurde, und ist so zu einem unikatnen zweischiffigen Bau geworden, der zu europäischen Raritäten gehört. Im Jahre 1684 fand zum erstenmal die berühmte Franziskanerwallfahrt Portiuncula statt. Im Jahre 1783 wurde das Kloster auf Befehl des Kaisers Joseph II. aufgelöst. Die Franziskaner lebten erst Anfang des 19. Jahrhunderts zurück. Nach dem Februarputsch im Jahre 1948 wurde der Orden nach und nach aus der Stadt ausgedrängt und im Jahre 1949 ist das Kloster aufgelöst und die Kirche enteignet worden. Danach verlief das Kloster, sodass man Anfang der 60. Jahre seine Demolition in Erwägung gezogen hat. Seine Existenz verdankt es der Idee, ein Museum antiker Kunst hier zu errichten. Die darauffolgende Rekonstruktion verlief in den Jahren 1966 - 1969. Die Galerie antiker Kunst in Hostinné wurde im August des Jahres 1969 geöffnet und dient den Besuchern bis heute.

GALERIE DER ANTICKEN KUNST

Františkánský klášter

Počátky existence františkánského kláštera v Hostinném spadají až do roku 1598, kdy byla u nového městského hřbitova zahájena výstavba malého kostelka zasvěceného Nejsvětější Trojici. Výstavbu objektu řídil italský stavitel Carlo Valmadi. V roce 1635 získal panský Hostinné do svého majetku holandský šlechtic Vilém Lamboy z Dezeneru. Jako přísný katolík se snažil pro město získat některý z církevních řádů. Po neúspěšných jednáních s jezuity se nakonec v roce 1666 v Hostinném usadil řád františkánů. Mezi tím hrabě Lamboy v roce 1659 zemřel. Vilémovi nástupci v roce 1677 františkánům přidělili hřbitovní pozemek k užívání a zároveň přislíbili i odprodej vedlejšího pozemku pro výstavbu konventu a zřízení zahrady. Kostelík byl později zasvěcen Neposkvrněnému početí Panny Marie. Výstavba konventu proběhla v letech 1678 - 1684 a byla zadána pražskému staviteli raného baroka Martinu Rainerovi. Ten však v roce 1680 náhle zemřel. Stavbu kláštera dokončil jeho polní a budoucí významný stavitel evropského formátu Wolfgang Dientzenhofer jako svoji první velkou zakázku. Konvent je jednopatrovou čtyřkřížovou stavbou s ambitem a rajským dvorem uprostřed. Klášterní kostel brzy přestal vyhovovat svoji kapacitě a proto k němu byla v roce 1685 přistavěna kaple Panny Marie Bolestné. Další významná přestavba kostela proběhla v letech 1743 - 1745, kdy byl severním směrem rozšířen. Ještě z jedné loď s talí se tak unikátní dvouložní stavbou, která patří mezi evropské rarity. Roku 1684 se také v Hostinném poprvé konala slavná františkánská pouť Porciunkule.

Das Franziskanerkloster

Františkánský klášter

GALERIE ANTICKÉHO UMĚNÍ V HOSTINNÉM

GALERIE DER ANTICKEN KUNST IN HOSTINNÉ
www.infocentrum.hostinne.info

OTEVÍRACÍ DOBA

Po - Pá	7.30 - 17.00
So	8.00 - 12.00
Ne	Zavřeno

Informační centrum
Náměstí 70
543 71 Hostinné
Tel./fax + 420 499 404 746
infocentrum@muhostinne.cz

GALERIE ANTICKÉHO UMĚNÍ

Hostinné

GALERIE ANTICKÉHO UMĚNÍ HOSTINNÉ

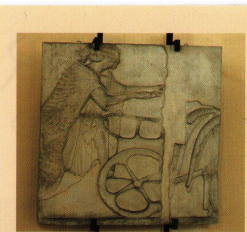
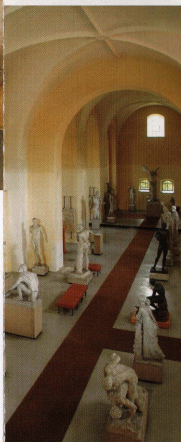
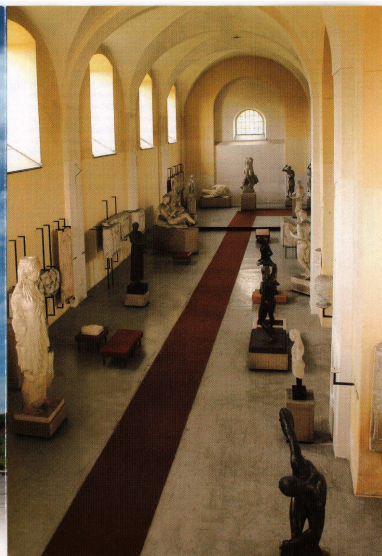
Současnost

Historie sbírky antických soch sahá až do 18. století. Předmětem sběratelského zájmu byly především odlišky, jejichž pořizovací cena nebyla tak velká. Její významnou součástí se stalo dědictví po profesoru pražské univerzity F.L.Ehemanovi. Ten sbírku používal k přednáškám a před smrtí v roce 1782 ji odkázal Karlově univerzitě. Část současné sbírky odlišky byla také sestavena hrabětem Františkem Nosticem a roku 1896 se stala součástí sbírky univerzitní. Základy k dnešní galerii byly položeny otevřením muzea antických odlišek Karlo-Ferdinandovy univerzity v roce 1873 v pražském Klementinu. Sběrka v té době čítala již přes 200 exemplářů. Soubor soch byl konečně dokompletován v letech 1912-1913. V následujících letech byla sbírka jen málo udržována a vyžádala si rozsáhlé restaurátorské práce, které byly provedeny v letech 1924-1925. Po roce 1945 našla kolekce soch své místo v přízemí pražského Klementina. V roce 1962 byla sbírka z důvodu nedostatku místa přestěhována z Prahy na Hrubý Rohozec u Turnova. Roku 1965 byly odlišky antických soch převezeny do Hostinného, kde byla v srpnu roku 1969 slavnostně otevřena Galerie antického umění.

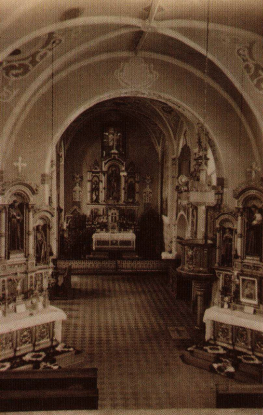
V současné době je expozice kopií antických soch nainstalována v prostorách bývalého františkánského kostela Neposkvrněného početí Panny Marie. Sádrové odlišky jsou v majetku Ústavu pro klasickou archeologii při Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Vysušené sochy tvoří zhruba jednu třetinu sbírkového fondu. Společně s expozicí antických soch umístěnou v Litomyšli tvoří zcela ojedinělé muzeum v republice. Odlišky slouží především výuce klasické archeologie a dějin umění na FF UK v Praze.

Die Historie der Sammlung antiker Statuen reicht bis ins 18. Jahrhundert. Die Sammler interessierten sich vor allem für Guss-Nachbildungen, deren Anschaffungspreis nicht so hoch war. Zum bedeutenden Bestandteil der Sammlung wurde das Erbe vom Professor der Prager Universität F. L. Ehemant. Er verwendete die Sammlung zu Vorlesungen und vermachte sie vor seinem Tode der Karlsuniversität. Einen Teil der heutigen Sammlung stellte auch Graf František Nostic zusammen. Diese wurde im Jahre 1896 ebenfalls zum Bestandteil der Universitätssammlung. Die Grundlagen der heutigen Galerie wurden im Jahre 1873 durch Öffnung des Museums der Abgüsse antiker Plastiken der Karl-Ferdinandsuniversität im Prager Klementinum gelegt. Die Kollektion zählte in dieser Zeit schon über 200 Exemplare. Endgültig ist sie in den Jahren 1912-1913 komplettiert worden. In den nächsten Jahren wurde sie nur wenig instand gehalten und erforderte umfangreiche Restaurierungsarbeiten. Diese wurden in den Jahren 1924-1925 ausgeführt. Nach dem Jahr 1945 fand die Kollektion ihren Platz im Erdgeschoss des Prager Klementinums. Im Jahre 1962 wurde sie wegen Platzmangel in das Schloss Hrubý Rohozec bei Turnov überführt. Im Jahre 1965 wurden die Statuen weiter nach Hostinné überführt, wo dann im August 1969 die Galerie der antiken Kunst feierlich eröffnet wurde. Derzeit ist die Exposition der Kopien antiker Statuen in den Räumlichkeiten der ehemaligen Kirche der Unbefleckten Empfängnis Mariä installiert. Die Gipsabgüsse befinden sich im Eigentum des Instituts für klassische Archäologie der Philosophischen Fakultät der Karlsuniversität in Prag. Die ausgestellten Statuen bilden etwa ein Drittel des gesamten Sammlungsfundus. Gemeinsam mit der in Litomyšl laufenden Exposition antiker Statuen bilden sie ein einzigartiges Museum in der Republik. Sie beide dienen gemeinsam vor allem dem Unterricht der klassischen Archäologie und der Kunstgeschichte an der Philosophischen Fakultät der Karlsuniversität in Prag.

GALERIE DER ANTIKEN KUNST
IN HOSTINNÉ

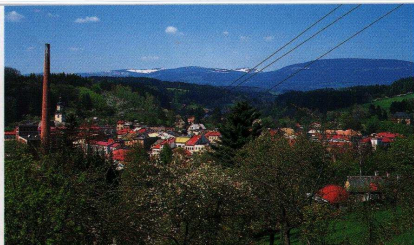

V roce 1785 byl klášter v Hostinném z příkazu císaře Josefa II. zrušen. Františkáni se zpět vrátili až počátkem 19. století. Po únorovém puči v roce 1948 byl fád z města postupně vytačován a v roce 1949 byl klášter zrušen a kostel odsvěcen. Poté klášter chátral až bylo počátkem 60. let 20. století uvažováno o jeho demolicí. Existenci kláštera zachránila myšlenka na zřízení Muzea antického umění a jeho následná rekonstrukce v letech 1966 - 1969. Galerie antického umění v Hostinném byla otevřena srpnu roku 1969 a návštěvníkům města slouží dodnes.

Provinční pouť bratří – Hostinné v Podkrkonoší

19. září 2011

HOSTINNÉ

Důležitá data z dějin města Hostinné

- 1270 – založení města Hostinné
- 1369 – město získalo právo obchodovat se solí
- 1377 – město získalo právo krčmy
- 1424 – dobývání města vojsky Jana Žižky z Trocnova
- 1458 – založen špitál pro chudé
- 1521 – majitelem města se stává významný český rod Valdštejnů
- 1525 – postavena radniční věž
- 1578 – postavena renezanční budova děkanskví
- 1610 – největší požár v dějinách města
- 1635 – majitelem města se stal rod Lambový
- 1638 – město přepadli Švédové
- 1641 – na radniční věž umístěny postavy dvou obrů
- 1553 – město získalo právo dvou výročních trhů
- 1678 – uprosředl námětů postaven raně barokní morový sloup
- 1684 – dokončena stavba františkánského kláštera
- 1741 – městem táhlo 200 pruských dragounů
- 1756 – město získalo do znaku postavy dvou obrů
- 1770 – došlo k očíslování a soupisů domů
- 1775 – povstání selského lidu
- 1777 – postavena pozdně barokní Olivetská kaple
- 1778 – město navštívil a v domě č. p. 88 přespal císař Josef II.
- 1789 – na radniční věž nainstalovány věžní hodiny
- 1799 – majitelem města se stal český šlechtický rod Deymů ze Sítvče
- 1813 – městem táhlo 3 000 Rusů proti Napoleonovi
- 1835 – založena první papírna ve městě – Labský mlýn
- 1848 – ve městě byla založena Národní garda.
- 1848 – velký požár města, shořelo 42 domů
- 1871 – do města zavedena železnice
- 1872 – postaveno gymnázium
- 1872 – založena městská plynárna
- 1872 – započato s bouráním městských hradeb
- 1878 – založena národní škola
- 1881 – založena městská spořitelna
- 1888 – založen městský park
- 1889 – dokončena stavba nemocnice
- 1897 – město postiženo velkou povodní
- 1898 – postavena budova Zvláštní školy
- 1890 – položen základní kámen k výstavbě sokolovny
- 1902 – ve městě zřízen veřejný vodovod
- 1911 – založena městská jatka
- 1912 – postavena budova pošty
- 1927 – zahájena autobusová doprava
- 1938 – Hostinné připojeno k Německé říši
- 1945 – město osvobozeno sovětskou armádou a předáno do českých rukou
- 1948 – ukončen odsun německého obyvatelstva

Kapusta ve složení **Markéta Kapustová** flétna, **Monika Kudrnová** klavír, virginal, **Václav Kapusta** fagot, zobcové flétny. Na programu jsou skladby D. Castella, J.Ph.Rameaua, P. Glanville-Hickse, A. Ferranta, W.Theisingera a dalších.

25. 09. – 02. 10. františkánské misie v Ostravě za účasti br. Didaka a br. Junipera. Prosíme o modlitební podporu.

Pravidelná setkávání

• Náboženství pro děti ve školním roce 2011–2012

* Slovičko

Pro děti předškolního věku a v 1. třídě

* Dvouletá příprava k přijetí 1. sv. přijímání

– 1. rok dvouleté přípravy k 1. sv. přijímání — děti od 2. třídy

– 2. rok dvouleté přípravy k 1. sv. přijímání — děti ve třetí třídě a výše

* Starší děti mají možnost pokračovat ve výuce náboženství nebo navštěvovat „spolčo“.

* Informativní schůzka pro rodiče ohledně výuky náboženství se koná **4. 9. v 17⁰⁰ hod. v Domečku**.

OHLÉDNUTÍ

• Do Blatné jako domů

„Zase do Blatné?!“ Je pravda, že podvanácté trávit dovolenou na tomtéž místě se zdá přinejmenším nezvyklé. Na druhou stranu tam

jezdíme již od dob, kdy našich pět dětí potřebovalo hlídání a jezdíme tam jako domů.

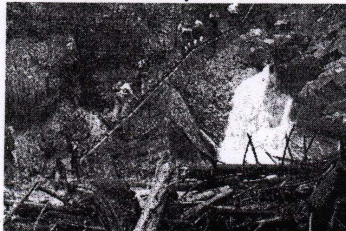
Naše letošní „Blatná“ pro nás znamenala tři premiéry, ale i tři osvědčené, lety prověřené stálice.

Coby duchovní podpora a zástita jel s námi poprvé otec Dominik. Nevěděli jsme, co máme od něj čekat. Připravil si pro nás téma „Boží mystérium“. Jeho metody, od každodenní promluvy při mši svaté, v kostele nebo v přírodě, přes dopolední přednášky až k promítání filmů s výkladem, nám téma vzdáleně přiblížily a my jsme ho víceméně a každý po svém pro sebe zpracovali. „Co by to ostatně bylo za mystérium, kdybychom ho úplně pochopili.“ (cit. otce Dominika) Dominik nás navíc překvapil svým nasazením a talentem při ochotnickém hraní večerníčků pod vedením Jany Pachnerové i svou všestranností. Navíc mezi nás přivedl svého bratra s částí rodiny, což pro nás bylo velmi přínosné a obohacující.

Druhou premiéru měly maminka a sestra jednoho z účastníků — kuchařky Těthalovy. Pod jejich rukama, širokým srdcem i úsměvem kuchyně voněla, lákala, zvala, vítala a každý se tu cítil jako u maminky. S heslem „Vaříme s láskou“ a se zeleninou z „Káchovy zahrádky“ se naše žaludky měly jako v bavlne.

Třetí prvenství, zprvu trošku rozpačité přijaté samými aktéry, se týkalo vedení našich dětí a vymyšlení programu pro ně. Tuto nelehkou roli na sebe letos vzali přímo čtyři z nich, ti nejstarší. Jirka, Jenda, Verča a Helča připravili pro děti napínavou celodenní hru založenou na historickopohádkovém základě s nádechem tajemna. Výsledkem byla stavba dřevěného kostela, jehož části musely děti získávat během celého pobytu plněním různých úkolů. Je úžasné a vůbec ne samozřejmé, že téměř všech aktivit se účastnily všechny věkové kategorie našich svěřenců,

včetně těch odrostlejších. (Kdo má takové doma, ví, o čem mluvím). Hotový kostel byl Dominikem při závěrečné mši svaté na zahradě požehnan. Při promluvě o něm hovořil Dominik jako o symbolu stavby nového kostela naší farnosti i stavby chrámu našich srdcí.

Na začátku jsem psala o Blatné jako o našem druhém domovu. Ten je tvořen hlavně lidmi, kteří jezdí každý rok do Blatné připraveni být s druhými v lásce a porozumění, při námaze i odpočinku, při překonávání překážek i při posezení u „kávičky“ či u „vínka“. Nad tím vším bdí pozorným okem a láskyplným srdcem Veronika a Míša Štemberovi, kterým za to patří velký dík.

Pohodě přispívá i nádhera Božího stvoření, počasí a příroda, které jsou k nám většinou velmi milosrdné.

A ta třetí stálice? Bez požehnání našeho Otce by nic z toho nebylo. Bohu díky a za rok ... zase do Blatné?! *Jana Těthalová*

Jsme novináři s dobrými zprávami

Františkáni procházejí Ostravou. Po lidech, které potkávají na ulici, **nic nechtějí**. Žádné drobné ani větší peněžní dary. Naopak jim pouze předávají informaci: Jsme tady pro vás.

Na stole ve stánku, který stojí už čtvrtý den před kostelem svatého Duha v Ostravě-Zábřehu, leží dřeváková krabička. Vypadá jako ručně vyrobená pokladna, jenomže na papíru pod ní je napsáno: Krabička na vaše modlitební úmysly. „Je to jedna z aktivit tohoto misijního týdne v Ostravě,“ vysvětluje pražský kněz Jakub František Sadílek.

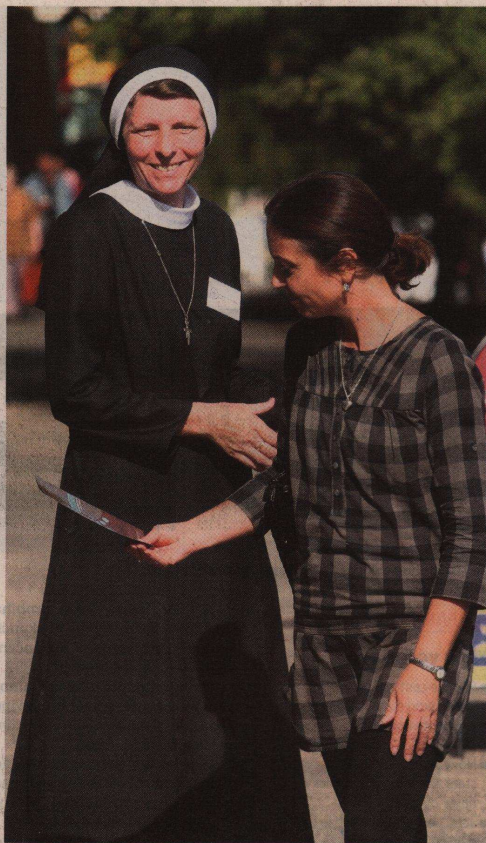
„Lidé, kteří nechodí do kostela, můžou přijít a na lístek, který pak hodí do krabičky, napíší, za co by chtěli, aby se křesťané modlili. Než odjedeme, lístky rozdáme místním křesťanům, kteří se za lidi budou modlit dál. Věříme, že požehnání má svou sílu,“ říká katolický kněz, který se skupinou asi padesáti lidí v Ostravě tento týden pořádá františkánskou misií. Lidem má připomenout, co je v životě člověka skutečně důležité: rodina, láska, přátelství, věrnost, poctivost. „Rozhodně nejde o agitaci. S ostatními se chceme podělit o to, čím žijeme. Jsme novináři, kteří lidem podávají radostné zprávy, třeba že život má smysl,“ vysvětluje Jakub František Sadílek.

Jedna z řeholnic stojí u obchodu poblíž kina Luna v Ostravě-Zábřehu, druhá za křížovatkou u přechodu pro chodce. Lidem nabízejí letáčky. Mnozí se zastavují a se zájmem si je prohlížejí, jiní se ani neohlédnou a jdou dál. „Zastavují se

hlavně starší ženy, maminky s dětmi, muži méně. Ve srovnání s Prahou jsou reakce lidí v Ostravě drsnější. Někteří nám třeba i vynadají. Já to chápu, někdy to zastavování na chodníku může být otravné. Musím oslovovat hlavně ty, kteří vypadají, že nespěchají,“ usmívá se jedna z řeholnic.

Františkánská misie, která potrvá do neděle 2. října, zahrnuje večerní programy s divadlem, hudbou, pantomimou, návštěvy starých lidí v domovech důchodců, ale i přednášky pro žáky na základních a středních školách. „Děti reagují dobře. Třeba řeholníků s hábity se ptají, jestli používají mobilní telefony, když žijí v kláštřích. Ano, používáme je, sice ne moc dokonale, ale bez nich by to nešlo. Chvilí jsem to zkoušel, jenomže jsem tím otravoval všechny okolo sebe, když mě někdo sháněl,“ směje se Jakub František Sadílek.

Hlásí se dnes do řeholních řádů i mladí lidé? „Řekl bych, že zájem o vstup do řádů a kněžství je obecně menší. Mladí se netouží nějak vázat, raději mají otevřená zadní vrátka. Možná je dneska těžší něčeho se v životě zříci. Třeba když vstoupím do manželství, tak zvolím jednoho člověka pro celý život. To je omezení. V řádu se zase omezím tím, že někoho budu poslouchat. Budu žít tam, kam mě pošlou. I přesto ale zájemci jsou. Nyní jich je pět,“ popisuje třiatřicetiletý kněz. V misích, které se uskutečňují z jeho iniciativy, vidí smysl. „Zdá se nám, že někdy se v souvislosti s křesťanstvím mluví spíše o negativních tématech, jako jsou čarodějnice, středověk, zneužívání. Jenomže podstata je jiná. Rádi bychom lidem připomněli, že kdo věří, má v životě naději. Nemusí žít v depresích. Je mi líto, když vidím, že někteří lidé tu naději nemají. Trpí a volí únikové cesty. Zrovna nedávno mi jedna dívka, která byla již osmnáctkrát na psychiatrii, řekla, že všechny její kamarádky, se kterými tam byla, spáchaly sebevraždu. Tak si říkám, že františkánské misie jsou dobrý nápad – bavit se s lidmi o tom, co je trápí, a něco pro ně udělat.“

Na ulici Řádová sestra františkánů rozdává v Ostravě na ulici letáky kolemjdoucím.
Foto: Alexandr Satinský, MF DNES

tilelý kněz. V misích, které se uskutečňují z jeho iniciativy, vidí smysl. „Zdá se nám, že někdy se v souvislosti s křesťanstvím mluví spíše o negativních tématech, jako jsou čarodějnice, středověk, zneužívání. Jenomže podstata je jiná. Rádi bychom lidem připomněli, že kdo věří, má v životě naději. Nemusí žít v depresích. Je mi líto, když vidím, že někteří lidé tu naději nemají. Trpí a volí únikové cesty. Zrovna nedávno mi jedna dívka, která byla již osmnáctkrát na psychiatrii, řekla, že všechny její kamarádky, se kterými tam byla, spáchaly sebevraždu. Tak si říkám, že františkánské misie jsou dobrý nápad – bavit se s lidmi o tom, co je trápí, a něco pro ně udělat.“

Petra Bartíková

FAKTA

Kdo jsou františkáni

Řád menších bratří, jehož členové jsou nazýváni františkány, je řeholní řád založený svatým Františkem z Assisi zhruba před osmi sty lety. Charakteristickým oblečením františkánů – mužů, kteří žijí v kláštře, je **hnědá kutna** převázaná v pase bílým provazem, na kterém jsou tři uzly symbolizující řeholní sliby: chudobu, čistotu a poslušnost. Ženy zase nosí zpravidla **černobílý oděv**, jehož součástí je i pokrývka hlavy. Ženský řeholní hábit může být, stejně jako ten mužský, hnědý s provazem v pase.
Zdroj: Wikipedia.org

Františkán: „Mafie mi zabila bratra kvůli penězům“

» Pokračování ze str. B1

Jméno František má od narození, Jakub je řádové jméno, které mu přidělili při vstupu do řádu.

„Každý má jiné jméno. Je znamením, že se snažíme přijmout nový způsob života,“ vysvětluje Jakub František Sadílek.

Proč vstoupil zrovna k františkánům? Zajímalo ho život svatého Františka z Assisi, který řeholní řád zhruba před osmi sty lety založil a podle kterého má jméno.

„Část života se hodně modlival, byl na cestách, mluvil s lidmi a žil hodně chudě. Zjistil jsem, že jeho příběh je podobný tomu mému. To mě uchvátilo.“

Kromě toho, že je františkánem, je i knězem. Slouží mše, křtí, oddává. „Lidé za mnou přicházejí kvůli svátosti smíření, dříve se tomu říkalo zpověď. Speciálně se věnuji výchově mladých františkánů a jednou za rok připravuji františkánský misijní týden. Letos je v Ostravě,“ říká pražský kněz.

I tady má na sobě charakteristický oděv františkánů žijících v kláštře – hnědou kutnu s bílým provazem v pase.

„Františkův oděv měl být co nejjednodušším oblečením prostých lidí. Dneska už to vypadá trochu exoticky,“ směje se.

Petra Bartíková

Františkáni budou evangelizovat v Ostravě

Do příprav se zapojují všichni bez rozdílu – včetně iniciátora františkánských misí P. Jakuba Sadíka (vpravo).
Snímek archiv bratří františkánů

Přímo v ostravských ulicích už za necelé dva týdny začnou evangelizovat bratři františkáni. Od pondělí 26. září do neděle 2. října budou mluvit s lidmi o Bohu a na oplátku naslouchat jejich otázkám a problémům.

Večer se pak dostane ke slovu kultura. Návštěvníky či kolemjdoucí se františkáni pokusí zaujmout divadlem, hudbou, mluveným slovem nebo třeba i pantomimou. K přímému kontaktu dále poslouží stánky, kde se budou lidé moci dozvědět více o programu misijního

týdne, zaposlouchat se do hudby či poprosit o modlitbu. Zde se také připravuje program pro děti.

Misie proběhnou především na území tří ostravských farností – Zábřehu, Přívozu a v místní salesiánské farnosti. „Součástí našeho snažení bude i ojedinělý projekt modlitební adopce na dálku. Během týdne dostanou obyvatelé Ostravy možnost napsat úmysly za sebe a své blízké s vědomím, že se za ně někdo jiný pomodlí,“ popisuje letošní novinku jeden z organizátorů Ondřej Mléčka. Misijní tým tvoří okolo čtyřiceti misionářů z řad laiků, kněží, řeholníků a řeholnic. Pomáhat se jim chystají další desítky lidí z ostravských farností.

Podobný misijní „recept“ už františkáni dvakrát vyzkoušeli – v Plzni a Liberci, takže se mají letos o co opřít a mohou využít zkušenosti z předchozích let. „Misie vnímáme jako nabídku a svědectví naší víry, rozhodně nejde o agitaci. Spíše se chceme s ostatními lidmi podělit o to, čím žijeme, co nás naplňuje, činí šťastnými a dává nám pokoj v duši, kterým je pro nás Ježíš.“ uvedl františkánský kněz P. Jakub Sadílek. Právě z jeho iniciativy se před lety uskutečnily první misie v Plzni.

Program, ale i průběžně doplňovaná fotogalerie, video či audio záznamy z programu (stejně jako další texty k tématu křesťanství a život v víry) je možné nalézt na adrese www.frantiskanskemisie.cz.

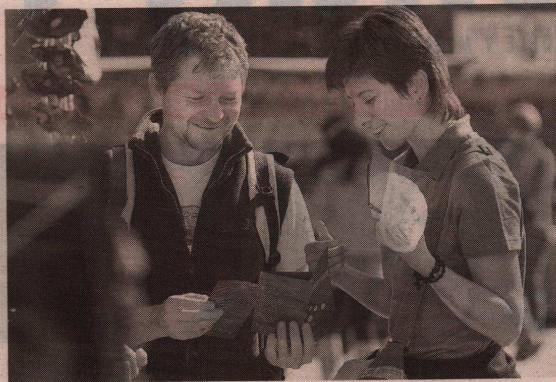
(tok)

Misionáři budili v ulicích Ostravy pozornost

Když se minulý týden v ulicích Ostravy objevili řeholníci a řeholnice v hábitech, kolemjdoucí si je zvědavě prohlíželi. Po týdenním působení františkánů pak mnozí z Ostravanů zjistili, že katolíci nejsou žádná sekta a že jim misionáři nepříšli nic vnucovat, ale naopak jim nabídli svůj čas a naslouchali jejich bolestem a trápením.

Misionáři ve městě oslovili stovky, možná i tisíce lidí. Setkávali se s nimi přímo na ulicích, v kavárně, v kostele, u „stánků setkávání“ i na Svatováclavském jarmarku. Byli mezi nimi mladí lidé i ti dříve narození.

S velkým úspěchem se setkali také přednášky ve školách. K mladým studentům promluvil například sestra Maxmiliána o sektách nebo kazatel Apoštolské církve Tomáš Řehák o AIDS. Při jeho tříhodinovém povídání, které proložil

Markéta Šivelová je už ostřílenou misionářkou a nedělá jí žádný problém oslovovat lidi na ulicích.
Snímek autorka

příběhy mladých lidí nemocných kvůli nezodpovědnému sexu či drogové závislosti virem HIV, bylo v učebně ticho jako v kostele. „Já

vám nic nevnučuji. Chtěl jsem vám jen říct, že je tady propast HIV. Je pouze na vás, jestli si to uvědomíte. Pokud tato přednáška

pomůže jedinému z vás, stálo to za to,“ řekl Tomáš Řehák a po svolení studentů se za ně pomodlil.

Jeden z večerů byl v kostele sv. Josefa věnován ekumenickému setkání s přímluvami za Ostravu. „Je symbolické, že se na tomto místě setkávají modlitby křesťanů různých vyznání. Před sto lety zde byl totiž evangelický kostel,“ upozornil ředitel salesiánské komunity Dona Boska P. František Blaha. Právě u salesiánů našli misionáři velké zázemí. Většina jich zde spala a také se v tamní jídelně stravovali. Kromě toho byla do salesiánské farnosti směřována část aktivit.

Misionáři dále působili v Zábřehu a Přívozu. V Pastoračním centru Jana Pavla II. byla pak po celý týden v provozu Františkova káfirna. Návštěvníci si zde mohli dát výbornou kávu za pouhou desetikorunu a k ní dostali zdarma buchty.

LENKA FOJTIKOVÁ

Františkán: „Zabili mi bratra kvůli penězům“

Třiatřicetiletý kněz je jedním z františkánů, kteří si tento týden povídají s lidmi v ostravských ulicích. Jaký je jeho životní příběh?

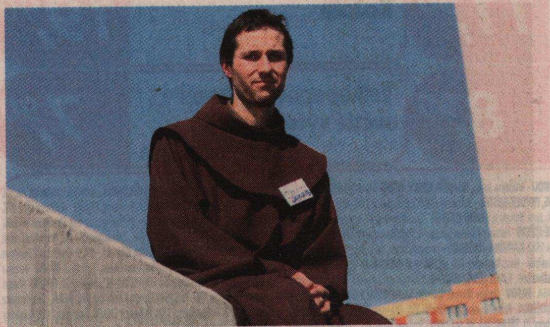
OSTRAVA (btk) S třiatřicetiletým Jakubem Františkem Sadílkem se potkáváme před kostelem svatého Ducha v Ostravě-Zábřehu. Usmívá se, před focením ale zváží, sáhne si rukou na hlavu a s nadsázkou se ptá: „Mám dobře učešané vlasy?“

Už deset let žije v klášteře Panny Marie Sněžné v Praze. Pochází přitom z rodiny, ve které se náboženství nikdy nebralo příliš vážně.

„Nechodili jsme do kostela, nikdo v Boha nevěřil. Jenomže pak se v naší rodině stalo několik smutných událostí. Bylo mi třináct, když jsem se začal ptát, co je po smrti,“ líčí mladý kněz. V jediném roce mu zemřela teta, sestřin man-

žel a bratr, kterého zabila mafia. „Byl podnikatel, žil pro práci, vydělával peníze, snažil se jich získat co nejvíce, aby mohl podnik rozvíjet, a bohužel to byly zase peníze, kvůli kterým nakonec přišel o život. Pochopil jsem, že k tomu, aby byl člověk šťastný, jenom peníze nestačí.“ Tenkrát ještě ani ne dvacetiletý František si zašel do kina na film o životě Ježíše. „Byl natočený podle Lukášova evangelia, což je část Bible, Nového zákona. Těžko to popsat, prostě jsem uvěřil, že to je pravda.“ Od té chvíle se v jeho životě začaly dít věci. Nechal se pokřtít a vstoupil k františkánům.

» Pokračování na str. B3

Františkán Jakub František Sadílek žije už deset let v klášteře Panny Marie Sněžné v Praze.
Foto: Alexandr Satinský, MF DNES

Program misijního týdne

FRANTIŠKOVA KAFÍRNA

25.9. - 1.10. od 11:00 do 17:30 hod.

Kostel Sv. Ducha v Ostravě - Zábřehu

28.9. ve stejný čas také na nám. Sv. Čecha v Ostravě - Přívoze

Bohatý výběr čajů, kávy, cappuccina i horké čokolády, něco malého k zakousnutí. Možnost osobního rozhovoru, zakoupení křesťanské literatury.

MODLITBA ZA VÁS, POŽEHNÁNÍ

25.9. - 1.10. od 11:00 do 17:30 hod.

Kostel Sv. Ducha v Ostravě - Zábřehu

Společná modlitba za Váš konkrétní úmysl a požehnání pro Vás.

MISIONÁŘI NA ULICI

Během misijního týdne budou ulicemi Ostravy procházet misionáři, které je možno zastavit a popovídat si s nimi o svém životě i víře, či poprosit o jejich modlitbu za konkrétní potřebu.

STÁNKY SETKÁVÁNÍ

Místa, kde se lze jen tak zastavit (i s dětmi - čeká je tu překvapení), dozvědět se více o programu misijního týdne, zaposlouchat se do hudby, zanechat zde svou prosbu o modlitbu a mnohé další...

KDE MŮŽETE NAJÍT STÁNKY SETKÁVÁNÍ:

stálý stánek

26.9. - 1.10. od 10 do 18 hod.

před kostelem Sv. Ducha
Ostrava - Zábřeh

ostatní místa:

27.9. od 11 do 19 hod.

okolí kostela sv. Josefa (Don Bosko)
Ostrava 1

28.9. od 11 do 19 hod.

29.9. od 14 do 18 hod.
před kostelem Nep. početí Panny Marie
nám. Svatopluka Čecha
Ostrava - Přívoz

30.9. od 11 do 19 hod.

okolí katedrály Božského Spasitele
nám. Msgre. Šrámka
Moravská Ostrava

Besedy se studenty základních a středních škol

Návštěvy sociálních zařízení

JEŽÍŠ, PRAMEN ŽIVOTA

Františkánské misie v Ostravě
25.9. - 2.10.2011

www.frantiskanskemisie.cz

TERCIÁRSKÉ LISTY - ŘÍJEN 2011

PLZEŇ

volby, dle určených regulí. Přítomno bylo 50 členů MBS. (P. Michal měl bohužel bolesti nohy a páteře, ale statečně to přemáhal).

Abychom se více mezi sebou v rámci ČR více poznali, jela se mnou Pavla a Věrka a Luboš. Přijetí bylo velmi milé a srdečné a vzájemně jsme se částečně poznali.

MBS u PMS má velký počet členů (66), což je nevýhoda pro vzájemnou komunikaci. Je mezi nimi ale dost mladších terciářských nadšenců a společenství má jistě budoucnost.

V pondělí 3. října jsem pak byl společně opět s Pavlou a tentokrát s Jindrou, Vaškem, Jaroslavem a Dankou na Bratrské a pastorační vizitaci v Příbrami. Toto MBS má 9 členů a 1 kandidátku. Jsou vesměs již pokročilého věku. Setkání s nimi ale bylo skvělé a dýchala z něj bratrská láska, pochopení a porozumění. Přítomen byl jako vizitátor P. Klaret Dąbrowski a duchovní asistent MBS Příbram – věčný optimista br. Česlav Křížala. Po vynikajícím společném obědě se nás 6 ještě zastavilo na Svaté Hoře a povzbuzeni se vraceli do Plzně. (br. Karel František Ženíšek)

Františkánské misie v Ostravě

Do Ostravy jsme dorazili v počtu 40 kněží, řeholníků a řeholnic naší františkánské rodiny. Hlavní organizátor misí P. Jakub Sadílek nás uvítal v domově Dona Bosca v Ostravě - Přívozu. Tam na nás také čekal místní kněz z řádu sv. Vincenta de Pauly P. Bogdan. V oblečení se trochu vyjímал, jediný totiž nosil bílé roucho. U salesiánů jsme měli nocleh, jídlo i ranní mše svaté v kostele sv. Josefa. Po snídani jsme měli každý svůj úkol, rozdělili jsme se do skupinek. Některé skupinky navštívily domovy důchodců, jiné přednášely studentům na školách, další navštívily romskou komunitu, lidi drogově závislé, v kostelích v Ostravě - Přívozu a Ostravě - Zábřehu byly modlitební skupinky přimluvné modlitby a skupinky starající se o prodej knih u pultíků a ve stáncích. Dvojice řeholníků procházely městem a modlily se. Naše skupinka byla ve stánku u kostela Sv. Ducha v Zábřehu. Nabízeli jsme duchovní četbu, různé brožurky a letáčky s programem na všech místech naší působnosti. Lidé postávali, někteří se dali s námi do rozhovoru, jiní pokračovali do kostela, kde mohli také navštívit v přízemí kostela Františkovu káfirmu. Za 10,-Kč zde mohli popít kávu nebo čaj a pořídit nějaké dobroty od místních lidí. Ti se dozvěděli o misích z novin a pak přicházeli přispět svojí troškou žebrařnému řádu. Večerní program byl pestrý, společně jsme se scházeli v kostelích s místními farníky na bohoslužbách, večerních chválách, ekumenické bohoslužbě za město Ostravu, Svatováclavských slavnostech, představení Zraněný pastýř a při večeru nazvaném Večer dobrých zpráv. Ten se konal v katedrále Božského Spasitele. Celý večer, který byl proložen hudbou, pantomimou a svědectvím, vyvrcholil pozváním lidí stojících venku u kostela dovnitř, aby mohli společně s misionáři adorovat u Nejsvětější svátosti a kříže, modlit se za své blízké, vzít si posilu pro život v podobě malého citátu z bible. A přicházelo opravdu mnoho lidí. Také kněží poskytli těmto lidem duchovní pomoc podle jejich přání. Po ukončení večera jsme měli velkou radost, a tak jsme se dali do tance při doprovodu hrající a chválící skupiny. Město Ostrava je málo bezpečné, zvláště vyhlášená je Štoldní ulice. Lidé se bojí večer vycházet, je tu hodně kriminality. To vše jsme dali Pánu Ježíši k nohám, aby vše špatné proměnil v nové, čisté, radostné a duchovní. Ostravo, svěťujeme tě našemu Pánu. Tvoji františkáni.

Jana Anežka Pachnerová

JEŽÍŠ, PRAMEN ŽIVOTA

Františkánské misie v Ostravě
25.9. - 2.10.2011

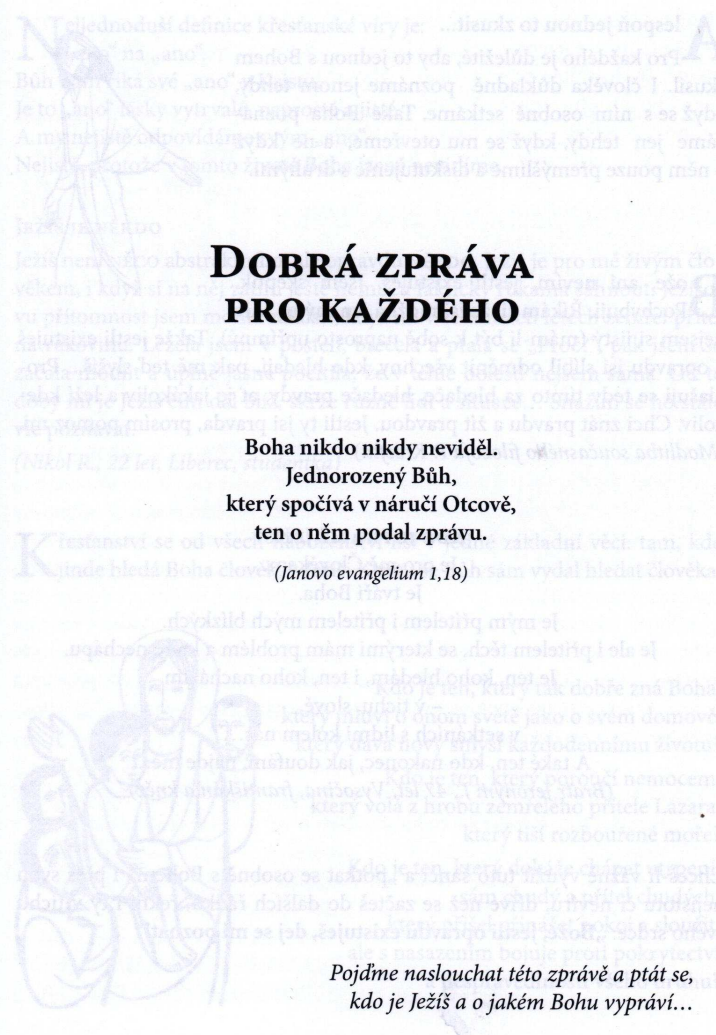
www.frantiskanskemisie.cz

Děkujeme digitální tiskárně Powerprint za příznivé ceny a přívětivou spolupráci.

OSTRAVA!!!

Misie pořádají bratři františkáni ve spolupráci s římskokatolickými farnostmi v Ostravě.
Záštitu převzal ostravsko-opavský biskup Mons. František Václav Lobkowicz
a primátor města Ostravy Ing. Petr Kajnar.

DOBŘÁ ZPRÁVA PRO KAŽDÉHO

**Boha nikdo nikdy neviděl.
Jednorozený Bůh,
který spočívá v náručí Otcově,
ten o něm podal zprávu.**

(Janovo evangelium 1,18)

*Pojďme naslouchat této zprávě a ptát se,
kdo je Ježíš a o jakém Bohu vypráví...*

době se zrodilo též Bratrstvo kajcníků z Assisi, tvořené lidmi žijícími jak ve stavu svobodném, tak i v manželském. Uskutečňovali Františkův ideál, aniž by opustili běžný způsob života. Tak vznikl Třetí řád, dnes nazývaný Sekulární františkánský řád.

František toužil šířit poselství Kristova pokoje a dobra po celém světě. V letech 1217–1219 poslal několik skupin bratří do různých krajin Evropy. Sám se na svých cestách dostal až do Palestiny, Sýrie a Egypta, kde kázal před sultánem (1219–1220).

25. prosince 1223 slavil v Grecciu v noci slavnost narození Páně na způsob „živých jesliček“. V přírodní jeskyni, upravené podle vyprávění evangelia jako betlémská stáj, byla sloužena mše svatá. Lidé přicházeli se světly v rukou. Tím vznikla nová vánoční tradice: stavba betlémů.

Stigmata, která se během jeho pobytu v samotě na hoře La Verna objevila na jeho těle (1224), připodobnila ho ještě víc Kristu. Krátce nato složil svůj Chvalozpěv stvoření (nazývaný též Píseň bratra slunce). Zemřel 3. října 1226. Za svatého byl prohlášen už 16. července 1228 papežem Řehořem IX. V církevním kalendáři je den jeho památky 4. říjen.

FRANTIŠKÁNSKÁ RODINA je celosvětové hnutí mnoha katolických společenství, které se hlásí k duchovnímu odkazu sv. Františka z Assisi. Zahnuje řeholníky, řeholnice i laiky. Jednotlivé františkánské řády, kongregace a ostatní společenství mají sice odlišná životní pravidla, zvyky i zaměření, přesto cítí duchovní příbuznost, která je dána společnou františkánskou spiritualitou. V současné době existuje ve světě několik set františkánských řeholních kongregací.

Někoho z této široké františkánské rodiny můžete potkat během misí i ve vašem městě.

Dobře zprávě na stopě

Chceš vědět ještě více?

Napadají tě další otázky?

Chceš poznat další věřící lidi?

Na obálce této brožury najdeš kontakty na farnosti ve svém okolí. Tam můžeš kontaktovat kněze anebo další lidi, kteří se tam scházejí k modlitbě a k různým dalším aktivitám.

Také ti nabízíme několik odkazů na zajímavé weby, kde se můžeš dozvědět více o křesťanství.

BIBLE

www.biblenet.cz – Kompletní Bible on-line.

www.bibleserver.com – Bible v mnoha světových jazycích.

VÍRA A OTÁZKY

www.buh.cz – Otázky po existenci Boha a o tom, jaký je a jaký není.

www.vira.cz – Bohatý web s různými tématy, které souvisí s životem a vírou.

www.katolik.cz – Web nejen pro katolíky, možnost zadávat dotazy.

www.katechismus.cz – Uspořádaný a souhrnný výklad podstatných a základních složek křesťanského katolického učení jak o víře, tak o etice.

www.maria.cz – Kdo je Panna Maria.

www.modlitba.cz – Web, který přináší texty různých modliteb.

www.milujte.se – Pro ty, kdo se chtějí více orientovat v katolické víře.

SVĚDECTVÍ DRUHÝCH

www.signal.cz – Komunitní web (nejen věkem) mladých křesťanů.

www.jezis.cz – Svědectví lidí, kteří uvěřili Ježíši.

CÍRKEV V ČR

www.cirkev.cz – Oficiální web české katolické církve.

www.cho.cz – Web Katolické charismatické obnovy v ČR.

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA CÍRKVE

www.televizenoe.cz – Televize dobrých zpráv je nekomerční české křesťanské médium. Nabízí pořady pro celou rodinu.

www.proglas.cz – Rádio pro celou rodinu, pro vlídný domov. Vysílání se sládá ze slovesných (zvl. duchovních) a hudebních pořadů a zpravodajství.

www.radiovaticana.cz – Zpravodajství české redakce nejstaršího rádia na světě.

VIVAT MUSICA HISTORICA

„BLÍZKOST VĚKŮ“

České
středověké písně
a básně

Účinkují:

Markéta Dvořáková a Petr Matuszek

zpěv, zvonec, tamburína, šajtholt, niněra, housle ad.

Tomáš Hudec

recitace, j.h.

Pondělí 10. 10. 2011
v 19.00 hodin

kostel Všech svatých
Plzeň—Roudná

Vstupné: 100 Kč dospělí / 50 Kč studenti, důchodci

Info: ☎ 608 510 622

Uspořádáno za podpory Města Plzně a Nadace 700 let města Plzně

Daňový poradce
RNDr. Libor Fiala
www.libfia.cz

K+B ELEKTRO-TECHNIK
Kappenberg-Braun, Elektro-Technik spol. s r.o.

**ATELIÉR
FALÁTEK**
s.r.o.

BRATŘI FRANTIŠKÁNI ZVOU ...

ministranty, kterým bylo alespoň 11 let
na víkendové setkání v Hájku u Prahy, aneb

VI. MINISTRANTSKÁ BRIGÁDA

v našem překrásném klášteře s nejstarší loretou v Čechách

Příjezd: v pátek **14.10.** kolem 18. hodiny do Hájku

V programu: nějaké (duchovní) povídání, ztišení v modlitbě,
společná práce, spousta her a zábavy

S sebou: spacák, karimatka, sportovní a pracovní oblečení, pevná obuv

Návrat: v neděli **16. 10.** odpoledne či večer dle vzdálenosti domů

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Kontaktní osoba: bratr Kapistrán kapistran.ofm@centrum.cz, tel.: 604 642 307

Přihlaste se u bratří františkánů ve svých farnostech do 9.10.2011

Žehnání kříže na Šumavě – osada Nové Údolí
neděle 2. října 2011

Nové Údolí a okolí

Whem Railway

Nové Údolí
2010

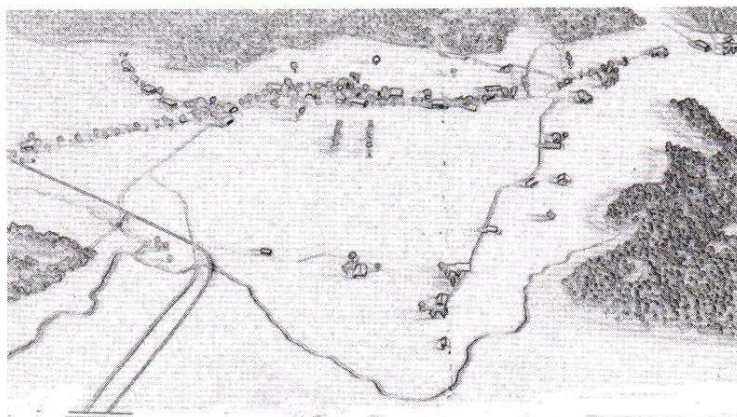
Nové Údolí

Nové Údolí

Stadelbauerův kříž / Stadelbauer Kreuz

Znovuobnoven v roce 2011 péčí Zdeňka Hudečka, člena spolku Pošumavská jižní dráha
Originalgetreu nachgebaut und wieder aufgestellt im Jahre 2011 durch Herrn Zdeněk Hudeček und den Mitgliedern des Vereins Pošumavská jižní dráha

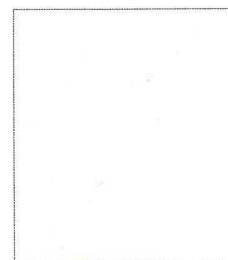

Vydáno k 39. setkání rodáků z Nového Údolí a pro všechny přátele Šumavy

Ausgabe für das 39. Heimattreffen der Neuthaler und aller Freunde des Böhmerwalds

29. 7. 2012

Spolek Pošumavská jižní dráha
www.noveudoli.eu

• **Společenství seniorů — v úterý v Domečku od 9³⁰ hod.**, dvakrát do měsíce se scházejí pod vedením br. Junipera (tel.: 605 374 900), u něj lze získat informace o aktuálním datu setkání. Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nechtějí být sami.

• **Modlitební společenství přímluvné modlitby** — možnost přímluvné modlitby v bytě u pí. M. Ventové: **každé pondělí od 19³⁰ hod.** Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779-178 (pí. Marie Ventová).

SPORTOVÁNÍ

• Fotbálek pro kluky i jejich tatínky v tělocvičně na Křížákově gymnáziu. Vede Honza Šlajs (tel.: 604 708 681), začíná se první říjnový pátek.

• VÝUKA Izraelských tanců

Pojďme zakončit pracovní týden a přivítat šabat izraelskými tanci.

Výuka bude probíhat každý **LICHÝ pátek od 17³⁰ hod. v Domečku u františkánů.** Kromě samotné výuky tanců podnikneme exkurzi do židovských zvyků a rituálů.

Zváni jsou všichni — muži, ženy, chlapi, dívky, začátečníci, pokročilí, věřící, nevěřící.

Izraelské tance jsou kolové, nepárové, nezáleží tedy na tom, v jakém složení se sejdem.

Tančí se v jakémkoli oblečení, vhodná obuv jsou cvičky či lehké boty. Můžete tančit i naboso (na podlaze je koberec).

Do Domečku se nejlépe dostanete tramvají č. 1 směr Bolevec, zastávka „U Gery, Lidická“, potom pěšky šikmo přes parkoviště, které je po pravé straně nákupního střediska Albert. Pak mezi stromy objevíte objekt bývalé mateřské školky, ve kterém nás najdete.

Další informace: Míra Mintálová, mobil: 604 207 472

• Náboženství pro děti ve školním roce 2011–2012

* Slovičko

Pro děti předškolního věku a v 1. třídě

* Dvouletá příprava k přijetí 1. sv. přijímání

– 1. rok dvouleté přípravy k 1. sv. přijímání — děti od 2. třídy

– 2. rok dvouleté přípravy k 1. sv. přijímání — děti ve třetí třídě a výše

* Starší děti mají možnost pokračovat ve výuce náboženství nebo navštěvovat „spolčo“.

OHLEDNUTÍ

• Skauti na vodě (30. 6.–3. 7.)

Rozdalo se vysvědčení a hned nám začaly prázdniny. Tedy, aspoň té starší půlce oddílu. Čekala nás totiž jedna z prvních prázdninových akcí. A to bylo sjíždění Vltavy. Vyjeli jsme z Plzně v odpoledních hodinách a dorazili jsme k večeru do Vyššího Brodu, kde jsme se utábořili. Večer nás čekalo obhlédnutí řeky a procházka po městě. Zatímco den probíhal poklidně, noc byla horší. Kempem se totiž rozléhalo hlasité volání: „Adélko Cibulková!!!“ „Hledání Adélky Cibulkové“ partou rozjařených vodáků probudilo snad celou naši skupinu a probuzení do dalšího rána tak bylo docela drsné. Nicméně nás povzbudilo aspoň lepší počasí a tak jsme hned vyrazili na vodu. Počasí nám přálo a tak mokré oblečení po jezích vůbec nevadilo. Na oběd jsme zakotvili v Rožmberku, kde jsme si šli prohlédnout město a hrad. Odpoledne nás ale zastihl velký déšť a tak nebylo divu, že u večerního ohně se kromě nás a jídla ohřívalo i oblečení. Jenže počasí se rozhodlo umoudřit, proto jsme úspěšně na další den doplnili až do Českého Krumlova. Tam nás ale počasí zklamalo, teplé

mikiny či teplé bundy byla naše povinná výbava. Líbilo se nám tam, a Aniččino vyhlídnutí vysněného baráčku nám zajišťuje brzký návrat. Poslední den se většinou nezamlouvalo počasí a velká zima a tak se na posledních pár jezů a kilometrů vydalo jenom pár našich odvážlivců. Projeli si Český Krumlov a nakonec oslavili celou jízdu. Poté se všichni sbalili a vyjelo se do Plzně, kam jsme k večeru dorazili. Během celého výletu se nikdo „necvaknul“ a navíc se nikomu nic vážného nestalo a tak se těšíme na další rok. H. B.

• Kána — setkání pro manželské páry

červenec 2011, Tuchoměřice u Prahy

Poslední rok jsem cítila, že našemu manželství začíná něco chybět, že už to není ono ... Ačkoli oba k sobě hledáme cestu, cítím, že se sobě stále více odcizujeme ...

V té době nás naši přátelé pozvali na Kánu. Potěšilo nás, že existuje akce pro manželské páry, kam můžeme s sebou vzít i děti.

V Tuchoměřicích jsme byli hned při příjezdu velmi mile přijati. Celý dům komunity Chemin Neuf byl naplněn přátelskou a pokojnou atmosférou a díky tomu jsme se tu brzy cítili jako doma.

Naše tři děti si zamilovaly prostorný dům i přilehlé zahrady. Velmi si užívaly „středů a tet“, kteří se jim věnovali, zatímco my rodiče jsme měli zcela jiné zájmy — čas pro Hospodina, čas pro svého partnera, pro sebe ... Čas pro přemýšlení, rozhovory, modlitby, chvilky ...

Není vždy lehké nahlédnout pod slupku, kterou každý z nás máme ve všedním životě. V prostředí komunity jsem měla možnost nakouknout pod ni, pohlédnout na sebe ... A uvědomit si, že Bůh mě má rád takovou,

jaká jsem, přijímá mé chyby i přednosti. Že jsem Jeho milovaná dcera.

Kána pomohla mému srdci roztát a otevřít se jak pro Hospodina, tak i pro mého muže. Byla pro mě nastartováním a povzbuzením, abychom žili náš další život spolu (nejen ve dle sebe) a žili ho s Hospodinem.

Proto vás, kdo se cítíte v manželství žizniví nebo unavení, vás, kdo toužíte po občerstvení, zvu do Tuchoměřic na Kánu 2012, přijďte pocítit, jaké to je, když Pán doleje prázdné džbány našich vztahů dobrým vínem.

Anna Repková

více na: www.chemin-neuf.cz

• Nízké Tatry byly naše

Jen týden byly Nízké Tatry naše. Bydleli jsme v chatě Rita pod Čuntavou, v krásném přírodním prostředí bez elektřiny a s kadičkami dosti vzdálenými od chaty. Topili jsme v kamnech dřevem, které jsme museli naštipat a nařezat, teplá voda v koupelně byla jen po zatopení v kamínkách, jídlo se uvařilo na kamnech. Když se setmělo, blikali jsme na sebe čelovkami a hádali, kdo to je. Cesta, po které jsme na Čuntavu přijeli, byla víc než zaručovaná. Při putování tatrskou přírodou jsme bloudili, protože chyběly značky na vyznačených cestách, brodili se vodou a překonávali vysoké žebříky ve Slovenském ráji, abychom uviděli nádherné vodopády, spojené i s našimi vodo-pády. Zkoušeli jsme své síly, mnohdy jsme byli překvapeni mile, mnohdy nemile. Někdo nedošel, kam původně chtěl, jiný došel, kam nechtěl. Ale všechny hrálo teplo naší chaty. Byly chvíle společného stolování, společné mše svaté, společný odpočinek při předčítání zajímavé knížky. Večer jsme poseděli, popovídali při svíčkách, zasmáli se i oslavili dvojí narozeniny našich oslavenkyň. Neměli jsme hlad, nebyla nám zima, byla dobrá nálada. Mně osobně to k hezké dovolené postálo.

Jana Pachnerová

• Jasoni a Drsoni v Tatrách

Loňské putování „dospěláků“ po rakouských Alpách bylo pro všechny zážitkem mimořádným. Proto bylo záhy po návratu rozhodnuto podobnou akci naplánovat i na příští rok. Volba padla na slovenské Nízké Tatry. O třetí červencové neděli, postupně během odpoledne, vyjždělo z Plzně několik aut východním směrem, aby se jejich osazenstvo — dvacet pět františkánských farníků — sešlo večer v osamělé horské chatě pod nejvyšším bodem Slovenského ráje. Informaci o tom, že chata Rita provozovaná Klubem slovenských turistů v Dobšíně stojí na rozsáhlé poane Čuntava, jsme se dočetli na internetu. Dostat se k ní z téměř pět kilometrů vzdálené silnice po rozbahněných a prudkými dešti nebezpečně vymletých lesních cestách však nebylo jednoduché. V dešti a naprosté tmě jsme nakonec chatu, v níž není zavedená elektřina našli, když jsme po zhasnutí reflektorů auta spatřili v dálce několik bludiček — člověk ostatních farníků, kteří dojeli ještě za světla a teď nás trpělivě vyhlíželi. Celou chatku jsme si důkladně prohlédli až druhý den ráno. Jednoduše, účelně a hezky zařízená skýtala vše potřebné. Prostorná místnost s dřevěnými stoly, lavicemi a velkými kachlovými kamny, kuchyňka vybavená velkým sporákem, v několika ložnicích důkladně dřevěné postele a dokonce koupelna — malá místnůstka s lázeňskými kamny. Venku zastřešená studánka Čuntavka (rovněž koupelna pro otužilé), opodál dřevník a za ním v lese dva suché záchody — ve slovenštině „latriny dvojíčky“.

Útulnou chatu jsme druhý den opustili hned po ranních chválách a snídani. Třináct Drsonů, tentokrát pod vedením Dominika, vyrazilo na čtyřdenní hřebenu, kterou zahájili náročným výstupem na Kráovu hru s více než kilometrovým převýšením. O obtížích, které museli cestou překonávat, jsme se dozvídali z nemnoha SMS zpráv — stálý déšť,

bahno, polomy, špatně průchodné stezky a nocování v přeplněných „útlunách“ nebo venku pod stanem. Teprve společné povídání, ke kterému jsme se všichni sešli v závěru týdne potvrdilo, že to bylo opravdu „drsné“ putování.

My Jasoni, v počtu dvanáct, v čele s Didakem, jsme podnikli první túru v okolí Čuntavy. Stejně jako vloni jsme napoprvé zabloudili, ale nakonec, díky Didakově neochvějné důvěře, že kráčíme správným směrem, se nám podařilo po neznačené cestě přes polomy šťastně dorazit zpět do chaty.

Další den jsme se auty přesunuli do turisticky nejnavštěvovanější oblasti Slovenského ráje. Vladka pro nás ze své bohaté zkušenosti vybrala trasu nádherným kaňonem říčky Suchá Belá. Turistická značka tu vede vzhůru proti proudu, mnohde přímo korytem po kamenech a padlých kmenech, později kolem několika vodopádů, kde jak uvádí průvodce „... niektoré úseky sú vybavené rebríkmi, stúpačkami a reťazami ...“. Náročnost cesty umocnil déšť a tak jsme byli smáčeni zdola, shora a v blízkosti vodopádů ze všech stran. Déšť byl od počátku našim vytrvalým průvodcem a tak každého večera zdobilo velká kachlová kamna v chatě množství sušících se bot a na všech možných místech visely rozličné svršky (i spodky). Následující den nás obzvlášť mokré ráno odradilo od výletu a my tak měli příležitost k odpočinku, příjemnému popovídání i společné četbě. Odpoledne došlo ještě na krátkou túru po okolí, tentokrát pod Jardovým vedením. Čtvrtý den patřil znova Slovenskému ráji. Absolvovali jsme krásnou trasu kaňonem řeky Hornádu.

Zhruba šest kilometrů od chaty, kterou jsme obývali, se nachází Dobšinská adová jaskyňa, jedna z nejpozoruhodnějších svého druhu v celosvětovém měřítku. Nebylo možné ji navštívit. Prohlídka této památky, zapsané r. 2000 do seznamu UNESCO byla naplánována na poslední den. Společně

s Drsoni jsme prošli téměř půlkilometrovou stezku vápencovou jeskyní, v níž je ukryto 110100 krychlových metrů ledu. Ten vytváří ledové sloupy a ledopády a teplota je tu celoročně pod bodem mrazu. Po návratu následovala společná mše svatá a večerní povídání a zpívání při svitu svíček a baterek zakončilo náš tatranský týden.

Ve vzpomínkách mi dlouho zůstane mnoho mimořádných momentů i nádherných přírodních scénérií. Také prožitek omezenosti vlastních sil při překonávání různých obtíží — vnitřních i vnějších — během mnohdy náročného putování není k zahoení. Ráda bych si

však uchovala v paměti zážitek neobvyklého, milého společenství i všechny drobnosti, kterými každý podle svých schopností přispíval k hezké atmosféře celého týdne. Vždyť abychom se mohli ohřát, usušit, umýt, bylo třeba, aby ochotné ruce naštipaly dříví a roztopily v kamnech, další připravily ranní čaj, večeri nebo něco dobrého k zakousnutí ...

A jedna z nejhezčích vzpomínek bude patřit chvílím, kdy velkou místností chaty zněly společně modlitby a venku za oknem podvečerní slunce, které se po deštivém dni na chvíli ukázalo, osvětlovalo překrásnou horskou louku.

M. Christovová

Streetlight News

Plzeň

www.facebook.com/streetlightplzen

říjen 2011

Už je to tady, se všemi svými klady

Obrovský projekt Silní bez násilí je dílem mezinárodní hudební skupiny Gen Rosso, čítající 17 členů z 9 zemí (Filipíny, Španělsko, Keňa, Brazílie a další). Pro Plzeň si ke spolupráci soubor přizval studenty Církevního gymnázia.

Projekt je zaměřen na podporu sociálního klimatu na školách, snaží se například o prevenci šikany. Skupina má řadu vlastních projektů (koncerty, festivaly, muzikály, spolupráce se školami, věznicemi, dětskými domovy...), se kterými jezdí doslova po celém světě. Studenti CG jsou plně zapojeni do přípravy muzikálu STREETLIGHT a jsou jeho nezbytnou součástí.

Příběh muzikálu se odehrává v chicagském ghettu v době, kdy zaznamenávají značný rozmach pouliční gangy. Skupina mladíků však nesouhlasí s jejich násilnickými sklony a založí skupinu Streetlight. To se však nelíbí Trayově gangu. Konflikt je na dosah ruky...

Gen Rosso International Performing Arts Group

Tato skupina byla založena roku 1966 v malém městečku v toskánských vrších u Florencie, v Loppianu, což je městečko s 900 obyvateli ze 70 států z celého světa. Zprvu skupina, jež vznikla díky červenému (Rosso) páru bubnů, které dostala od svého neoficiálního zakladatele Chiary Lubiche v době beatové generace (New Generation), platila pouze jako místní atrakce v Loppianu. Později

začala přitahovat davy turistů, a proto se začala vydávat na turné po Itálii a poté po celém světě.

Mezi místa, kam skupina zavítala, patří Verona, Neapol, Florencie, Milán, Řím a městský stát Vatikán, Vídeň, Berlín a Mnichov, Liverpool a Londýn, Brusel, Paříž, Madrid, Lisabon, Manila, Tokio, Rio de Janeiro a San Paulo, Buenos Aires, Mexico City, Budapešť, Washington D.C., Peking, Paraguay, Chile, Austrálie, Jamajka, Libanon a mnoho dalších.

Hlavním tématem jejich práce je sjednocování světových zemí a propagace míru, který kladou jako naprostou prioritu ve všech workshopech, jež provozují.

První den Gen Rossa na Církevním gymnáziu

Tělocvična byla nacpaná k prasknutí. V té malé místnosti s parketami si posedaly tři čtvrtiny naší školy. Každý si zabral malý kousek tak, aby co nejlépe viděl na prostor se vztyčenými mikrofony v přední části. Obecně brlání při zahájení profesorkou Michaelou Zemenovou utichlo, ale jen na chvíli. Vystřídal ho totiž hlasitý potlesk, neskutečný ječet a hvízdání, jako bychom byli na koncertě nejžádanější kapely naší generace. Vyvolal ho příchod skupiny Gen Rosso.

To byly asi nejsilnější emoce, které v nás všech zanechalo zahájení, během něhož se nám všichni členové Gen Rossa představili, přiblížili nám motto dnešního dne a zazpívali jednu z muzikálových písní.

Pak už se to po škole začalo míhat studenty s robustními fotoaparáty nebo zrcadlovkami, dvojicemi zabranými do jednotlivých interview, ale i zmateně pobíhajícími dětmi hledajícími ten a ten workshop. Z jindy tichých učeben se ozývají

rytmy kytar, moderní hudba a zpěv. Když jde člověk kolem tělocvičen, houpe se mu země pod nohama.

I když muzikál ještě není hotový a přípravy na něj ještě nejsou u konce, nadšení a energie, která z něj proudí, jsou velké. Každým momentem se atmosféra na škole prodírá do našich každodenních starostí a pomáhá nám překonávat bariéry mezi studenty a učiteli. Výsledek nemůže být jiný než ohromující.

Zahájení druhého dne

Motto včerejšího dne znělo „Nepřestávej žít.“ Motto dneška je „Nepřestávej dávat.“

Studenti, profesori, překladatelé i skupina Gen Rosso se sešli v tělocvičně a první projektový den začal písní Gen Rosso (jejíž jméno mi nejspíš uniklo). Jakmile přišel konec písně, ozval se takový potlesk, až se škola otřásla. Poté přišla otázka, zda se nám projekt Silní bez násilí líbí. Výkřik „HURÁ!!!“ málem zbořil školu a téměř všem zalehly uši. Nepřeháním. Všichni jsou nadšení a není divu. Pak přišel rozhod a každý se odebral do svého workshopu.

TRIALOG

Vznikl jako občanské sdružení na konci roku 1998 z iniciativy tří přátel a firemních společníků, kteří se rozhodli dávat část zisku ze svého komerčního podnikání na podporu aktivit, které považují za důležité pro rozvoj občanské společnosti.

TRIALOG pokračuje v rozvíjení původních programů podpory rodin v obtížné situaci a poskytuje psychologické a sociálně-právní poradenství osvojitelským a pěstounským rodinám.

Poradenskými aktivitami byla pověřena část institutu pod názvem Poradenské centrum. Poradenské pracoviště bylo kompletně vybaveno v nově rekonstruovaných prostorách, pracovníkům

se dostalo kompletního know-how, akreditovaných programů a školení, aby Trialog mohl intenzivněji rozvíjet započaté programy občanské poradny, mezi něž spadají poradenské a sociální služby pro rodiny v obtížné situaci.

Projekt SILNÍ BEZ NÁSILÍ

Projekt si klade za cíl pomocí zážitkových technik, modelových situací, hudby a tance posilovat sebevědomí dětí a jejich odvahu řešit problémy nenásilným způsobem. Projekt má ambici dosáhnout zlepšení pozitivního sociálního klimatu ve skupině (škole, třídě...), posílit spolupráci a vzájemné porozumění mezi rodinou, žáky a pedagogy, a tím přispět k potírání sociálně-patologických jevů mezi žáky.

WORKSHOPY

Kytary

Ve třídě je vyskládaný kruh z židlí, aby na hlavního učitele hry na kytaru všichni viděli a aby měl každý svůj dostatečný prostor.

Dvacet studentů z různých tříd se tady učí hrát bez ohledu na to, jestli kytaru vidí poprvé nebo si jen zdokonalují své hudební znalosti. Vede je španělský hudebník José ze skupiny GEN ROSSO. Hrají úryvky z různých písní, jež se linou z reproduktorů, nebo poslouchají výklad a rady ohledně hry na kytaru.

Divadlo

Eric Mwangi z Keni se snaží dvaadvaceti budoucím hercům muzikálu Streetlight vysvětlit, jak by měli co nejpřesvědčivěji vyjádřit nejrůznější emoce či jak zahrát co nejrealističtější různé pohyby a situace. Učí například, jak se má předvádět hra basketbalu, aby vše nasvědčovalo tomu, že se jedná opravdu jen o hru pouliční mládeže na rozpraskaném a pokresleném betonovém chodníku.

Kulisy

Ital Ciro Ercolanese a Filipiňan Joseph Sison pomáhají a radí mladým lidem, jak mají vyrobit kulisy, které zanedlouho vytvoří iluzi skutečného ghetta. Chlapci i dívky všech věkových kategorií „staví“ betonové a posprejované zdi, sloupy, pouliční lampy či kamenné patníky. Vytvořené předměty natírají nevýraznou a pochmurnou šedou barvou.

Broadway dance

Na první pohled je vidět, že se v této tělocvičně mnoho lidí opravdu snaží pod vedením zkušeného tanečnicka Denise Ng (jméno je správně) zvládnout předepsané taneční pohyby. Je tu ale také několik tváří, ve kterých je vepsána jen čistá znuženost a pasivita, svědčící o tom, že tanec není jejich koníčkem. Celkový dojem z těchto dvou rozdílných skupin je ale už teď dobrý.

Často zaznívají typická „genrossovská“ motta (don't stop living, don't stop giving), zajímavě zakomponovaná do broadwayského tance.

Gang dance

Noel Unson odpočítává doby, načež se osm už zkušených tanečníků v pohodlném oblečení pohybuje a natřásá do rytmu hip-hopových melodií. V muzikálu Streetlight budou představovat tanec mladých gangsterů ze zapadlých koutů slavné v Chicagu.

Lehké boty klapou po třídním linoleu a trička tanečníků jsou skrz na skrz promočena potem.

Sborový zpěv

Není podstatné, jestli jste někdy zpívali, nebo ne, Tomek Mikusński z Polska z vás udělá sborové zpěváky velmi rychle. Mladé talenty pod jeho vedením poskakují po třídě. A aby se rozpochybovaly, protahují si bránice nevidanými způsoby, k rozezpívání používají italské stupnice nebo nacvičují správný výraz ve tváři, neboť i jedna tvář ve sboru může zkazit celý dojem. Aneb Tomek myslí na všechno.

ROZHOVORY (SE STUDENTY)

Petr Faukenauler - kytarový sbor (14 let, 4.B)

1. Proč zrovna kytarový sbor?

Na kytaru hraji již 2 roky, učím se sám doma a vzhledem k tomu, že hraji i na klavír, je hraní na druhý nástroj o poznání lehčí.

2. Setkal ses někdy s násilím?

Ano, setkal jsem se s násilím na ulici, a proto doufám, že tenhle projekt je k něčemu dobrý.

3. Jaká myslíš, že bude atmosféra na stadionu?

Dobrá! Nálada bude plná očekávání. A všichni, kteří přijdou, budou ohromeni. Nejvíce se ale těším na jídlo. (smích)

Anna Černá - kytary a bicí (14 let)

Proč zrovna tento workshop?

Vůbec jsem sem nechtěla, ale dali mě sem a teď se mi tu strašně líbí! Máme roztomilého „genrossáka“. Třetím rokem hraji na kytaru, učím se sama. K tomu, abych vůbec začala hrát, mě přivedli mí kamarádi a spolužáci. Cítila jsem se zahanbená, že na nic nehraji. Tak jsem začala s kytarou a je to děsně fajn! Hraji u ohně, když jedeme se školou na výlet a ... a tak vůbec, je to fakt praktická věc! (smích)

Jaká je tady atmosféra?

Je to tady skvělý! Vypadá to, že si to všichni užívají. José mluví španělsky, italsky, anglicky, a dokonce někdy i legračně česky, takže si užijeme i spoustu legrace!

Jsi nervózní?

Jsem, a to dost! Vypadá to, že asi budu muset chodit s kytarou mezi publikem, a to mě děsí! Nejspíš to zůstane na mně - snad to nějak zvládnou. Doceła se bojím toho počtu lidí, bude to přece jenom něco jiného než dětská besídka, prostě MUZIKÁL!

Petr Linhart - kulisy (14 let, 3.B)

Proč sis vybral právě tenhle workshop?

Chci se naučit sprejovat a alespoň trochu tvořit.

Účastnil by ses projektu, kdyby nebyl povinný? Myslíš, že tento projekt pomůže?

Účastnil bych se, ale myslím si, že je to k ničemu, protože když se něco zakáže, lidé se tím stejně neřídí - zakázané ovoce chutná nejlépe.

Jsi spokojený u svého člena skupiny Gen Rosso?

Jsem velice spokojen, pochválí mě, i když moc talentu nemám.

Koho všechno pozveš na muzikál?

Pozvu celou rodinu, myslím, že je to bude zajímat.

Adriana Cibulková - sbor (4.A)

Ahoj, jaká myslíš, že bude atmosféra na stadionu?

Myslím, že ze začátku si lidé budou myslet, co se to děje, ale na konci to bude zábava a bezva.

Myslíš si, že muzikál pomůže v boji proti násilí? Máš s ním zkušenosti? Jaký je tvůj názor na násilí?

Ani ne. S násilím zkušenosti mám, ale nebudu je popisovat. Násilí je samozřejmě špatné a obětí jsou většinou ti, co se neumí bránit.

Připadá ti tvůj workshop náročný?

Není náročný, ale naučit se nazpaměť text, to dá zabrat.

Poznala jsi nové lidi. Stali se někteří z nich tvými novými kamarády nebo naopak?

Kamarádím se s těmi, co jsme znala už dřív, žádné nové přátelství jsem nenavázala a nikoho jsme si nezneprátelila, což beru jako úspěch! (smích)

Jak ti je sympatický tvůj vedoucí Tomek?

Je milý, chce nás hodně naučit, je s ním zábava a dobře nás motivuje.

Tadeáš Janda - orchestr (4.B)

Proč sis vybral právě tento workshop?

Nevybral jsem si ho, byl jsem nemocný, ale workshop mě zaujal, jeho náplň se mi líbí.

Vnímáš násilí jako problém? Můžeme muzikálem vnímání násilí trochu ovlivnit?

Mně se projekt líbí, považuji ho za důležitý a obzory otevírající, neboť násilí je jev, se kterým se dnešní společnost potýká každý den a na každém rohu.

Jsi nervózní? Těšíš se na vystoupení?

Jsem nervózní, ale tak tráma je normální.

ROZHOVORY S GEN ROSSO

Valerio

Jak jste se dostal do Gen Rosso?

Do Gen Rosso jsem se dostal před mnoha lety, když jsem hrál na kytaru a potkal jsem Gen Rosso ve městě, kde jsem žil, a uvědomil jsem si, že je to něco hodně unikátního. Po několika turné po Evropě jsem odcestoval na pár let do Irska. Ale před několika lety mi zavolali. Vrátil jsem se zpátky a teď jsem tu.

V čem vidíte největší přínos pro studenty a učitele, kteří se zúčastnili tohoto projektu?

Největší přínos je být právě součástí toho projektu. Nebylo by to to samé, kdyby se toho neúčastnili studenti a učitelé. Také můžeme vidět reakci obecnosti, které je většinou zvyklé vidat na jevišti jen umělce. Je to dobrá příležitost, jak můžeme prostřednictvím tohoto muzikálu poslat pozitivní vzkaz.

Jak se Vám pracuje se studenty na naší škole? Liší se nějak od jiných studentů?

Začnu druhou otázkou. Užíváme si moc práci s vámi, protože nás učíte o závazcích, o disciplíně, hlavně o dávání, dávání vašeho talentu, a to je to, co vidím na této škole obzvlášť. Ale má to také nějakou souvislost s ostatními lidmi na tomto světě. Někteří říkají, že mladí lidé jsou budoucnost, ale tady i jinde si uvědomujeme, že mladí lidé jsou přítomnost, protože jsou protagonisty dnešní společnosti, jak to můžeme vidět i na tomto projektu.

Co byste vzkázal všem, kteří se podílejí na realizaci projektu, do jejich budoucího života? Nepřestávej dávat!

Joseph

Jak jste se dostal do Gen Rosso?

Připojil jsem se k Gen Rosso minulý rok. Na Filipínách jsem pracoval jako učitel matematiky a v určitý moment se naskytla příležitost pracovat s Gen Rosso. Minulý rok totiž skupinu opustil jeden Filipínek a sháněli náhradu. Nevěděl jsem, že dělají tento projekt Silni bez násilí, ale když jsem to zjistil, začal jsem v podstatě znovu učit, i když jiným způsobem (workshopy, apod.).

V čem vidíte přínos tohoto projektu pro studenty, učitele a všechny, kteří se na něm podílejí?

Nejdůležitější je, že jste nás přijali: Souhlasili jste s námi, že půjdete do tohoto projektu. Nebýt toho, nebyli bychom tu. Další věc je pak příprava studentů. Tady jsme viděli, že jsou dobře připraveni a motivováni.

Jak se Vám pracuje s lidmi tady na škole, jsou něčím odlišní od ostatních?

Každá škola je jiná a má svoji krásu a nadšení. Tato škola je skvělá. Nemůžeme říct, že je lepší, nebo horší než ty ostatní, ale určitě je výjimečná.

Co byste vzkázal lidem, kteří pracují na tomto projektu do jejich budoucího života?

Rád bych je povzbudil, aby si udrželi tuto atmosféru spolupráce. To je náplň tohoto

projektu - spolupracujeme spolu a tvoříme svět, který může být lepší a hlavně bez násilí. Bez zloby vůči ostatním, protože s každým můžeme spolupracovat. Abychom žili i pro ostatní, ne pouze pro sebe.

Tomek

Jak jste se dostal do skupiny Gen Rosso?

V mé roli býval Američan polského původu, potkali jsme se v jednom mezinárodním centru. On mě to naučil a řekl mi: „Teď budeš na mém místě.“ Pak jsem ovšem šel ještě na casting a oni mě vzali. Takto pracujeme už deset let.

V čem vidíte přínos tohoto projektu pro studenty, učitele a všechny, kteří se na něm podílejí?

Mezi žáky je plno talentů a my je potřebujeme ukázat všem, protože v každém mladém člověku je talent. Projekt funguje právě proto, abychom ukázali ten talent.

Jak se Vám pracuje s lidmi tady na škole? Jsou něčím odlišní od ostatních?

Studenti jsou výborní, učí se rychle. Nemůžu říci, že by byli lepší, nebo horší. Jsou prostě rychlejší.

Co byste vzkázal lidem, kteří pracují na tomto projektu, do jejich budoucího života?

Važte si přátelství, protože všichni jsou v pohybu a nemají moc přátel. Dnes je to vážná věc.

Sbor Církevního gymnázia Grey Donkeys & The Beatles Revival Oktáva Band

Všichni se jistě těšíme na vrchol několikadenního projektového snažení, který se objeví na pódiu během pár chvil. Kromě samotného muzikálu by však bylo vhodné uvést i ty, kteří vlastní show zahájí. O kom zde tedy píšeme? Ano, je tomu opravdu tak – zahraje vám Bezejmenný improvizovaný hudební spolek Církevního gymnázia!

Abychom však vše uvedli na pravou míru, ačkoliv je spolek improvizovaný bez oficiálního názvu, je snadno rozdělitelný na dvě samostatná tělesa. Církevní gymnázium totiž má čím se

pochlubit, a tak to také dělá!

První, a to počtem obsáhlejší část spolku, tvoří školní pěvecký sbor nesoucí jméno Grey Donkeys (Šediví oslíci). A je to právě šedivý oslík, který je pomyslnou oporou sboru, talismanem, maskotem sřežícím všechna jejich vystoupení, ať už se jedná o předávání maturitních vysvědčení nebo o festival, oslík je vždy na svém místě. Sbor v dnešní době čítá celkem asi patnáct odvážných členů, které baví zpěv a práce s ním spojená. Sbor na našem gymnáziu býval ve výuce povinně volitelný. V nedávné době se stal však pouze jen předmětem dobrovolným, což práci s tělesem ztížilo. Nutit studenty, aby se připojili, nemůžete. Proto se sbormistr, který má svým způsobem svázané ruce, snaží písně a skladby vybírat především podle libivosti. I přesto si dobrovolníci drží svou prestiž a um. Nutno dodat, že se ctí!

Co se týče druhé části seskupení, „The Beatles Revival Oktáva Band“ musí být pro většinu z vás (a vězte, že i pro některé z nich!) v podstatě nic neříkající pojem. Když tedy spolek nazveme „Studenti z oktáv Církevního gymnázia

v Plzni, co mají rádi Beatles a vůbec hudbu jako takovou“, je hned jasnější, oč se jedná. Někdo by snad řekl: „Krkolomný název pro skupinu.“ Ti bystřejší si však již určitě uvědomili, že název skrývá i identitu jejich členů! Talentovaní mladí muži jsou z nejvyššího možného ročníku našeho gymnázia. K tématu a hraní „beatlesovin“ se dostali shodou okolností ve sboru Grey Donkeys, do kterého tou dobou docházeli (dobrovolně) také a se kterým nacvičili (v čele s hlavním „beatlesákem“ Jirkou Oplem, jemuž tímto jako věčnému tahounovi děkujeme!) více než půlhodinové pásmo těch nej hitů od The Beatles. Od té doby je pro ně samozřejmostí při jakékoliv příležitosti vzít svůj nástroj, zapojit aparaturu a s plným nasazením ukázat vše, co v nich je! Stejně tak jako dnes, kdy zahrají čtyři písničky: Lady Madonna, Eleanor Rigby, Yellow Submarine a Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band.

Tak to jsou oni! Těšte se, aplaudujte a nešetřete pochvalami, neboť to jsou, alespoň to tak říká jejich fanouškovský tábor, ti nejlepší z nejlepších, elita elit a hudební budoucnost města Plzně! Mimochodem nezapomeňte také držet palce – nervozita stoupá!

ROZHOVOR S OTČEM BISKUPEM MONS. FRANTIŠKEM RADKOVSKÝM

Jak vznikla myšlenka spolupráce Gen Rossa a Církevního gymnázia?

Vznikla tím, že přišla nabídka, aby se tady v Plzni tento projekt konal na nějaké škole, tak jako se konal na mnoha jiných místech (např. v Českých Budějovicích, předtím v Jihlavě a dále se bude konat na dalších místech, celkem v devíti krajích). Jedním z impulzů bylo také to, že já lidi z Gen Rossa osobně znám, mnozí z nich jsou moji přátelé. Tak jsem to viděl jako příležitost uskutečnit tento projekt na Církevním gymnáziu.

V čem vidíte pozitivní přínos muzikálu pro studenty, učitele a školu jako takovou?

Přínos vidím v tom, že setkání s těmito velmi známými umělci žáky velice ovlivní. Jde tady o

přístup k těm lidem, o otevřenost, o jednání v lásce, způsob prosté vstřícnosti. To je něco, co je pro ty mladé lidi, a vůbec pro všechny, neobvyklé. A na ty mladé lidi i na dospělé a profesory to pozitivně působí a je to pro ně velmi dobré.

Kdybyste sám byl studentem, jaký workshop byste si vybral?

No, protože mě baví zpívat a hrát, tak možná asi něco z toho. Zrovna teď by mě bavilo dělat „zvukařinu“ nebo osvětlovače, protože jsem také technický typ.

Co byste vzkázal a popřál studentům, kteří se podíleli na realizaci tohoto projektu, do jejich budoucího života?

se k němu dostali jako slepi k houslím. Zatím však vůbec nelituji - mám z toho dobrý pocit a doufám, že pro naši školu je určitým vyznamenáním jejich výrok (o.s. Trialogu – pozn. red.), kdy od počátku počítali s naší účastí a ani si nechtěli nepřipustit, že bychom do toho nešli. Myslím si, že v tom hraje roli i osobní vazba mezi panem Radovským a panem Kotkem (vedoucí o.s. Trialogu – pozn. red.) a kromě toho i jeho vztah se skupinou Gen Rosso, kterou on zná. Mimo jiné zná i její předchozí členy z doby, kdy začínali. Toto je několikátá generace Gen Rosso a uměleckým zpracováním vypráví příběh z Chicaga z šedesátých let, z doby války gangů.

Marie Kotková zástupkyně o. s. Trialog Brno, které pořádá vystoupení Gen Rosso v ČR

Jakou roli hrajete v přípravě muzikálu?

Já jsem vlastně manažerka projektu Silní bez násilí a zastupuji skupinu Gen Rosso v ČR.

Co si myslíte o projektu Streetlight?

Já si myslím, že celý projekt zlepšuje opravdu klima na školách, propojuje profesory s dětmi. Je to skvělá příležitost, jak se pobavit na dobré věci.

Jak hodnotíte komunikaci s vedením školy?

Výborně, celá příprava probíhala skvěle; myslím, že škola je už od prvního dne výborně připravena. Je to vidět na workshopech.

Jak vznikl vůbec projekt Silní bez násilí?

První myšlenka vznikla v Německu a v roce 2007 nás oslovili partneři z Německa, jestli bychom za občanské sdružení Trialog Brno nechtěli projekt realizovat také v ČR. My jsme řekli ano a od té doby s Gen Rosso spolupracujeme.

A jak se Vám líbí tady v Plzni?

Hrozně moc! Já si myslím, že to v ČEZ Aréně bude skvělé!

Jakub Šedivý učitel hudební výchovy a koordinátor projektu

Proč se podle Vás jmenuje projekt silní bez násilí?

Muzikál se snaží ukázat, že nějakého výsledku je možno dobat se jediňe společně. K tomu,

Popřál bych jim, aby to, co během těchto dní prožili a požíjí, jaksí zase neodložili, ale aby to ovlivnilo celé jejich další chování. Aby to byl takový model, který jim dá impuls, jak by měli jednat dál ve svém životě. To je koneckonců také účel, aby to neskončilo jenom tím týdnem, ale aby to v té škole pracovalo dál. Oni tomu říkají pozitivní trauma, já bych spíš řekl pozitivní šok. S tímto pozitivním šokem by pak měli pracovat dál a rozvíjet ho. Rozvíjet to, co projekt a celý muzikál přinesl, co ovlivnilo samotnou atmosféru, a v tom pozitivním duchu žít dál. A to je sám o sobě ten hlavní smysl.

Vojtěch Linka, 7A
11. října 2012

Mgr. Daniel Petříček ředitel Církevního gymnázia v Plzni

Jakou roli hrajete v přípravě muzikálu?

Moje role je spíše organizační, co se týče ošetření chodu školy, částečně propagace muzikálu, kontakt s médii a zřizovatelem. Zajišťoval jsem také občerstvení a tak podobně, čili je to role v pozadí. Nefiguruji tedy v žádných workshopech nebo ve světle reflektorů.

Co si myslíte o projektu Streetlight?

(smích) Chytrá otázka pro mě jako ředitele. Se vsí vážností řečeno, projekt je přínosný. Řekl jsem to dnes ráno (rozhovor vznikl v pondělí - pozn. red.) v tělocvičně, kde jsem citoval ono ázerbájdžánské přísloví: „Není důležité hledat nový dům, ale sousedy“. Tam vidím ten největší přínos Vám, studentům, kteří máte hledat ony pomyslné sousedy, protože zde padají bariéry mezi třídami, stýkáte se mezi ročníky, společně na něčem pracujete, a přitom si ještě něco uvědomíte. Další „sousedem“ jsou pak jistojistě samotní Genn Rosso. V podstatě celý týden je tu šance vytvořit si s nimi přátelské vazby a to hodnotím jako skvělou příležitost! Oni, jakožto mezinárodní skupina umělců, jsou to gro tohoto projektu.

Jak hodnotíte komunikaci s realizačním týmem a skupinou Gen Rosso?

Komunikace s realizačním týmem je věc, ve které doslova ležím a utápím se už od jara, kdy jsme začali pořádat s členy Trialogu schůzky. Samotnou komunikaci s Trialogem bych hodnotil na jedničku, co se pak týče komunikace s Genn Rosso, tak k tomu se asi nemůžu moc vyjádřit, protože jsme teprve na začátku a můžu zmínit jediňe včerejší zkušenost (neděle - pozn. red.), kdy jsme tady na škole přivítali část skupiny Gen Rosso. Byli tam lidé z Trialogu, naši překladatelé a vůbec došlo k takovému prvnímu přivítání, kterého se účastnil i Otec biskup pan František Radovský. To setkání na mě udělalo dobrý dojem. Viděl jsem, že lidé z Gen Rosso jsou také obyčejní lidé, v tom dobrém slova smyslu samozřejmě, a jsou připraveni se bavit s kýmkoliv, i když tam může být i nějaká jazyková bariéra. Myslím si proto, že nikdo nemusí mít strach.

Jak se škola k projektu Silní bez násilí dostala?

Zajímavá otázka. Nám byl tento projekt doporučen osobně zřizovatelem a my jsme

abychom byli silní, nepotřebujeme sílu, ale jiné prostředky, třeba spojit se.

Do kterého workshopu byste se přihlásil Vy? A proč?

Rozhodně do světla. Hlavně pro tu napínavou hru vedení herců při představení.

K čemu je projekt podle Vás dobrý?

Spojíme se tady ve škole v jednu partu, odbouráme bariéry, které si stavíme už jen rozdílným věkem.

Seznámil jste se blíže s nějakým členem Gen Rosso?

S překladatelem Paolem a s Argentincem Juanem jsme včera po hektickém dni nabírali síly v páře.

Chtěl byste, aby škola v podobných projektech pokračovala?

Rozhodně! Ovšem musíme si uvědomit, že to, co teď prožíváme, je zcela mimořádné a je štěstí, že naše škola vůbec mohla tento projekt prožít. Kdo ví, zažijeme-li něco v následujících letech alespoň z poloviny tak krásného a tak silného.

PhDr. Petr Halajčuk

zástupce ředitele pro vyšší stupeň Církevního gymnázia

Proč se podle Vás jmenuje projekt silní bez násilí?

Název je hlavní myšlenka, vnitřně můžeme mít sílu, aniž bychom ji navenek použili.

Který workshop se vám zdá nejzajímavější a proč?

Divadlo, protože je nejkomplexnější a nejobtížnější.

K čemu je projekt podle Vás dobrý?

Několik odpovědí vyplývá z názvu, učí nás spolupracovat. Pomocí spolupráce dosáhneme velkých výsledků.

Seznámil/a jste se blíže s nějakým členem Gen Rosso?

Zatím moc ne.

Chtěl byste, aby škola v podobných projektech pokračovala?

Určitě ano, byl bych rád.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

/Podpora pozitivního sociálního
klimatu ve školách/

**TRIALOG a Církevní gymnázium Plzeň
uvádějí**

GENROSSO

international performing arts group

STREETLIGHT the musical

12.10. 2011 od 19:00

13.10. 2011 od 10:00

PLZEŇ - ČEZ Aréna

Vstupné 100 Kč // 50 Kč žáci ZŠ • V předprodeji u Sazka Ticket

TRIALOG

WWW.SILNIBEZNASILI.CZ

Patronem a moderátorem projektu: **Honza Musil**

Nad projektem převzali záštitu: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Mgr. Martin Baxa, primátor města Plzně, Mons: František Radkovský, biskup plzeňský

Milan Chovanec, hejtman Plzeňského kraje

HOCKEY CLUB PLZEŇ 1929
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

EVROPSKÉ HLAVNÍ MĚSTO KULTURY 2015

REBUS, reklamní studio

ČEZ ARÉNA

KANDIDÁT NA TITUL
EVROPSKÉ HLAVNÍ MĚSTO KULTURY 2015

Pořadatel: TRIIALOG, o. s.

muzikál Streetlight

Středa
12. říjen 11
19:00 hod.

Sektor Volný

Řada

Místo

100,00 Kč

HOCKEY CLUB PLZEŇ 1929
OBČANSKÉ SDRUŽENÍ

SAZKA, a.s. - SAZKA TICKET
K Žižkovu 851, 190 93 Praha 9
Tel.: +420 266 121 122

139

12.10.2011 18:17

**Pout' služebníků farnosti do Assisi a františkánských
klášterů a poustev
8. - 15. října 2011**

**Assisi - Porciunkule - Eremo delle Carceri - Poggio Bustone - La
Foresta - Fontecolombo - Montecasale - La Verna**

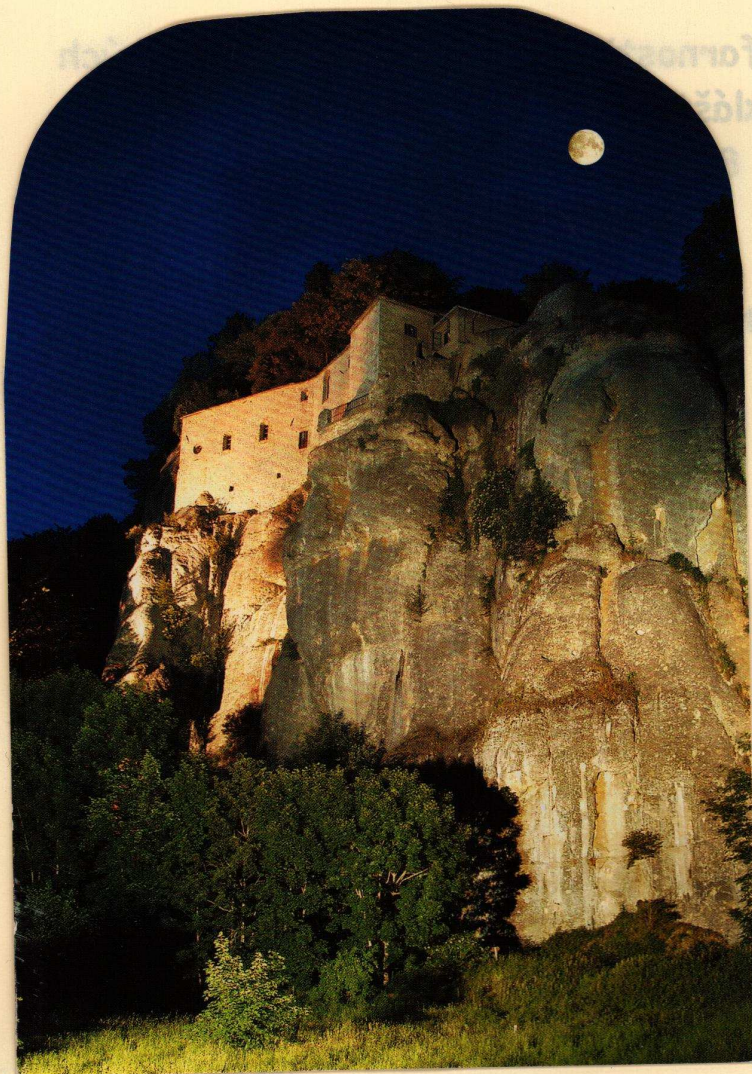
Duchovní doprovod:

Br. Dominik ofm
Br. Didak ofm

Účastníci:

Radim a Hanka Tlustí
Míša a Veronika Štemberovi
Maruška Štroblová
Eliška Storzerová
Jaruška Straková
Milada Christovová
Pavla Budilová
Miriam Svobodová
Kristina Lišková
Jirka (Béd'a) Kastner

Pout sluzebniků formování
kláš

- Assisi - Porciuncule -
Foresta - Font

Duchovní doprovod:

Br. Dominik ofm

Br. Didak ofm

Účastníci:

Rodim a Honka Tlustí

Miša a Veronika Štempl

Maruška Štroblová

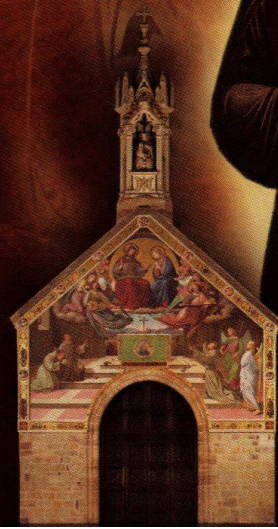
Eliška Storzová

Jaruška Štrková

Milada Čistáková

MOVIMENTO FRANCESCANO
DELLA TOSCANA

IN
ASCOLTO
DELLO
SPIRITO
DI
ASSISI

WWW.SPIRITOASSISI.IT

L'ostinata audacia di Francesco d'Assisi di andare disarmato e fiducioso in Dio, incontro al Sultano d'Egitto per incontrarlo uomo tra uomini e figlio di Dio tra figli di Dio, è un'esperienza indelebile che sta in qualche modo a fondamento di quella felicissima intuizione che ebbe il nostro amato Papa e da poco Beato, **Giovanni Paolo II**, con la convocazione, **25 anni** fa, di un evento che radunasse insieme, nella città d'**Assisi** e nel segno dei suoi cittadini più illustri, San Francesco e Santa Chiara, i leader di tutte le religioni del mondo e che avesse come scopo primario la testimonianza del **dialogo** e la richiesta di **pace**.

“Tutti nella Chiesa dovremmo assumere o stiamo già assumendo una coscienza di fondo per rispondere alla vocazione fondamentale della Chiesa tra gli uomini di essere «sacramento di redenzione universale» e «germe validissimo di unità e di speranza per tutta l'umanità»”

Discorso di Giovanni Paolo II alla Curia Romana
22 dicembre 1986

GIORNATA DI RIFLESSIONE, DIALOGO E PREGHIERA PER LA PACE E LA GIUSTIZIA NEL MONDO

04 ottobre 2011

Giornata di annuncio

In tutte le chiese francescane e amministrare e/o servite dai francescani viene fatto l'annuncio riguardo al programma del 25° anniversario dello spirito d'Assisi.

15 ottobre 2011

Giornata di riflessione

Un pomeriggio di riflessione con **Tavola Rotonda** presso lo Studio Teologico per Laici del convento di **Santa Croce** a Firenze alle ore **16.00**.

22 ottobre 2011

Pellegrini della Pace

Marcia silenziosa per le strade di Firenze. Partenza ore 16.30 dalla chiesa di **S. Salvatore al Monte alle Croci** (Piazzale Michelangelo), passando dal Ponte alle Grazie fino ad arrivare a **Santa Croce**. Seguirà una **Veglia di preghiera** organizzata dai laici francescani di Firenze e un sobrio pasto il cui ricavato sarà devoluto a favore dell'Associazione **Rondine - Cittadella della Pace**.

PROVINCIA SERAFICA
DEI FRATI MINORI
DELL'UMBRIA

Piazza Porziuncola, 1
06088 S. Maria degli Angeli
Assisi - (PG) - Italia

Ite Cupit peregrinans
per vias Beati Francisci

T

Initium peregrinationis

loco ASSISI

Die 8 Mense 10 Anno 2011

Hac Chartula Attestamus quod

Eliska Hovunová
(nomen et cognomen)

Manušská 59 Uem
(domicilium)

(charta)

Finis peregrinationis

loco LA VERNA

Die 14 Mense 10 Anno 2011

Con l'approvazione di Fr. José Rodriguez Carballo
Ministro generale OFM - Roma, 13 maggio 2006

Oportet in his litteris sigilla singuli loci imprimere
ad testimonium itineris

SANTUARIO FRANCESCANO DEL PRUDONO
CONV. S. GIACOMO
02018 POGGIO BUSTONE (RD)

12-10-2011

12-10-2011

13.10.2011

14.10.2011

Charta Peregrini viae Francisci

Credenziale del Pellegrino
Credencial del Peregrino
Pillgrim's Credential
Credencial de pelégrins
Pilgerausweis

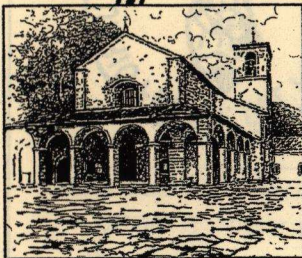

FOUNICKY - PAS

Via Francisci

NOTE PER L'USO DELLA CREDENZIALE

La Verna

Cerbaiolo

Montecasale

Sansepolcro

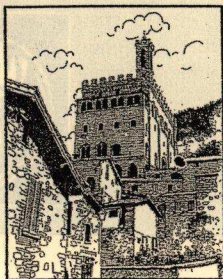
Citerna

Citta' di Castello

Pieve de' Saggi

Pietralonga

Gubbio

La credenziale viene rilasciata dalla Provincia Serafica dei Frati Minori dell'Umbria ai pellegrini che a piedi, in bicicletta o a cavallo intendono compiere il pellegrinaggio; il cammino sulle vie di San Francesco. La credenziale non sostituisce i documenti di identità ed è completa responsabilità di chi la porta con sé il rispettare le persone e le cose di chi lo ospita mantenendo un comportamento da autentici pellegrini. Chi la rilascia ha fede nella buona volontà e nei buoni principi di chi la richiede.

La credenziale ha lo scopo di:

- Garantire l'autenticità del pellegrinaggio.
- Identificare il pellegrino.
- Favorire l'accesso alle strutture disposte ad accogliere i pellegrini.

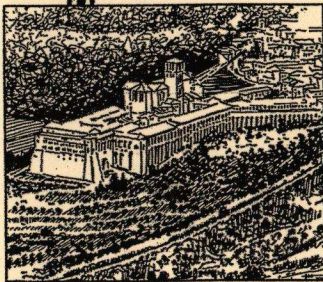
Sulla credenziale va indicato:

- Il Santuario che si vuole raggiungere, il nome, cognome, indirizzo e numero di documento identificativo di chi compie il pellegrinaggio. (dati che si dovranno far pervenire a chi la rilascia).
- Va indicato dove si inizia realmente il pellegrinaggio a piedi, in bicicletta o a cavallo, condizione indispensabile per il suo rilascio.
- Su di essa vi vanno apposti i timbri che attestano il passaggio nelle varie località ed il giorno in cui questo avviene. (timbri che possono essere di: parrocchie, conventi, ostelli, Apt...)
- La credenziale non dà nessun diritto, ma è un segno gradito da chi ospita e un bellissimo ricordo del cammino compiuto.
- La credenziale ha un piccolo costo e un'offerta per il suo invio è gradita per poter rendere autonomo questo servizio ai pellegrini e rendere questa azione più efficace.

Biscina

Valfabbrica

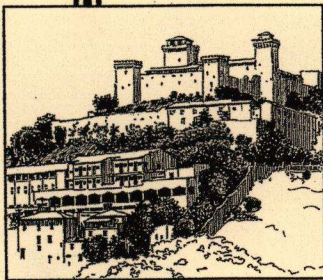
ASSISI

Spello

Trevi

Spoletto

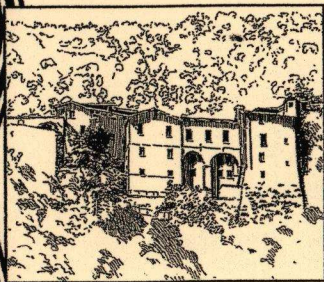
Romita

Collescipoli

Speco di Nardi

Stroncone

GRECCIO

Contigliano

Fontecolombo

Rieti

IL TAU GIALLO

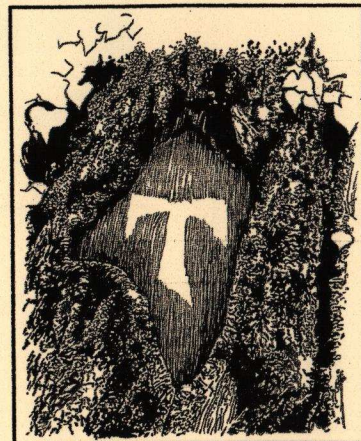
Il Tau è la firma di San Francesco, è il segno che marca il suo e nostro cammino.

È giallo perché, dal cammino di Santiago in poi, i pellegrini riconoscono in questo colore il colore della "buona strada".

IL TAU:

"Familiare gli era la lettera Tau, fra le altre lettere, con la quale soltanto firmava i biglietti e decorava le pareti delle celle. Infatti anche l'uomo di Dio, Pacifico, contemplatore di celesti visioni, scorse con gli occhi della carne sulla fronte del beato padre, una grande lettera Tau, che risplendeva di aureo fulgore."

TOMMASO DA CELANO,
Trattato dei miracoli (II - 828) FF 1727.

Le due lingue originali della Bibbia, l'ebraico ed il greco, hanno in comune una lettera dell'alfabeto il Tau. Nell'interpretazione ebraica è l'ultima lettera dell'alfabeto e significa il compimento della Parola rivelata ma è anche l'iniziale della parola Torah, la Legge. La forma del Tau ricorda però la croce di Cristo e qui i simboli si intrecciano.

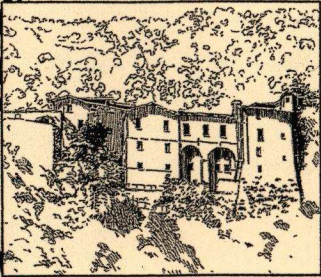
Diverse interpretazioni dell'Apocalisse di San Giovanni lo identificano come il sesto sigillo impresso sulla fronte dei Servi di Dio e nell'interpretazione di Ubertino da Casale e anche di San Bernardino da Siena, l'angelo del sesto sigillo sarebbe lo stesso Francesco.

Al tempo di Francesco il Tau era considerato un segno che proteggeva dalla peste e lo si portava addosso come un amuleto. Ma per Francesco, che lo adottò come firma, era la Croce.

LODI DI DIO ALTISSIMO

Tu sei santo, Signore, solo Dio, che operi cose meravigliose.
Tu sei forte, Tu sei grande, Tu sei altissimo,
Tu sei re onnipotente, Tu, Padre santo, re del cielo e della terra.
Tu sei trino ed uno, Signore Dio degli dèi,
Tu sei il bene, ogni bene, il sommo bene, il Signore Dio vivo e vero.
Tu sei amore e carità, Tu sei sapienza,
Tu sei umiltà, Tu sei pazienza,
Tu sei bellezza, Tu sei mansuetudine,
Tu sei sicurezza, Tu sei quiete.
Tu sei gaudio e letizia, Tu sei nostra speranza, Tu sei giustizia,
Tu sei temperanza, Tu sei tutta la nostra ricchezza a sufficienza.
Tu sei bellezza, Tu sei mansuetudine.
Tu sei protettore, Tu sei custode e nostro difensore,
Tu sei fortezza, Tu sei refrigerio.
Tu sei la nostra speranza, Tu sei la nostra fede, Tu sei la nostra carità.
Tu sei tutta la nostra dolcezza,
Tu sei la nostra vita eterna grande e ammirabile Signore

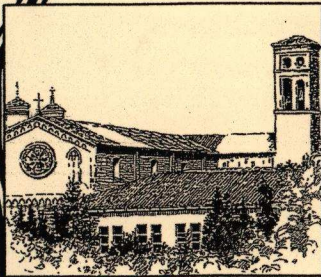
GRECCIO

Contigliano

Fontecolombo

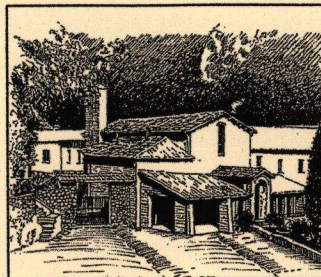
Rieti

La Foresta

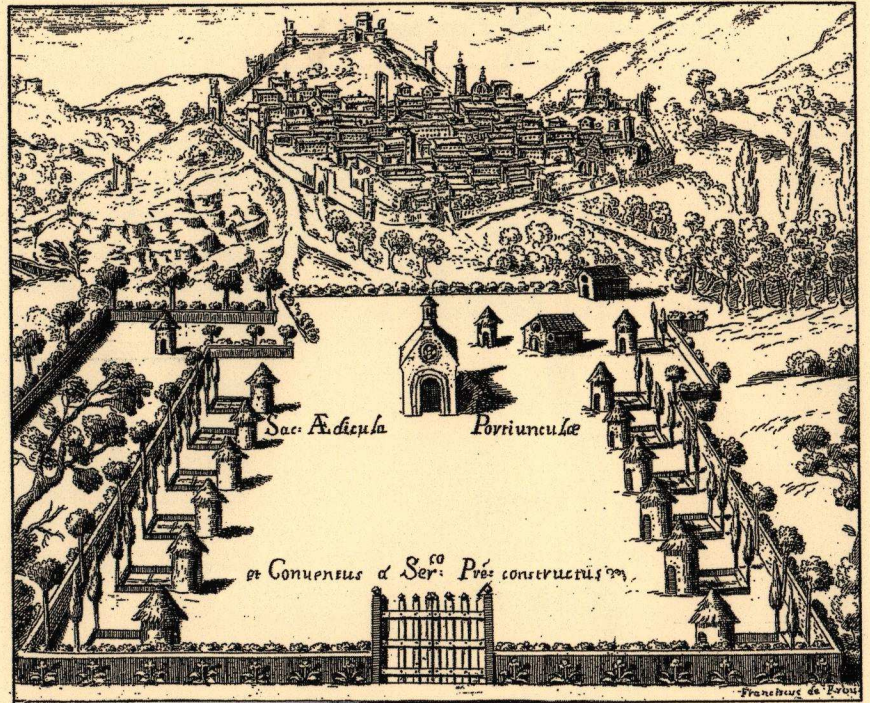
Capalice

Poggio Bustone

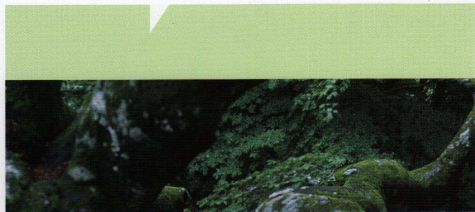
LODI DI DIO ALTISSIMO

Tu sei santo, Signore, solo Dio, che operi cose meravigliose.
 Tu sei forte, Tu sei grande, Tu sei altissimo,
 Tu sei re onnipotente, Tu, Padre santo, re del cielo e della terra.
 Tu sei trino ed uno, Signore Dio degli dèi,
 Tu sei il bene, ogni bene, il sommo bene, il Signore Dio vivo e vero.
 Tu sei amore e carità, Tu sei sapienza,
 Tu sei umiltà, Tu sei pazienza,
 Tu sei bellezza, Tu sei mansuetudine,
 Tu sei sicurezza, Tu sei quiete.
 Tu sei gaudio e letizia, Tu sei nostra speranza, Tu sei giustizia,
 Tu sei temperanza, Tu sei tutta la nostra ricchezza a sufficienza.
 Tu sei bellezza, Tu sei mansuetudine.
 Tu sei protettore, Tu sei custode e nostro difensore,
 Tu sei fortezza, Tu sei refrigerio.
 Tu sei la nostra speranza, Tu sei la nostra fede, Tu sei la nostra carità.
 Tu sei tutta la nostra dolcezza,
 Tu sei la nostra vita eterna grande e ammirabile Signore,
 Dio onnipotente, misericordioso Salvatore.

T Il Signore ti Benedica
 e ti custodisca
 Ti mostri la sua faccia
 ed abbia misericordia di te.
 Volga a te il suo sguardo
 e ti dia Pace.
 Il Signore ti benedica.

S. Francesco

Sui sentieri di Francesco, meraviglie naturali ancora da scoprire.

Il Cammino di Francesco, ideato dall'APT di Rieti sul proprio territorio, si estende oggi a due tra le più attraenti regioni d'Italia: il Lazio e l'Umbria. Da Assisi o da Roma, passando per la valle santa reatina, il percorso collega 10 tappe, corrispondenti ad altrettanti santuari francescani. Le peculiarità del territorio suggeriscono, anche in base al tempo a disposizione, di soffermarsi a proprio piacimento lì dove ciascuno individui i maggiori punti d'interesse, in quanto ovunque sono presenti notevoli risorse paesaggistiche, culturali ed enogastronomiche tutte da scoprire.

A piedi, a cavallo o in mountain bike, si procede così lungo sentieri naturali di notevole fascino, dove avviene l'incontro con luoghi che, per la loro disarmante bellezza, incantarono e conquistarono Francesco.

Una natura incontaminata che si apre ovunque alla scoperta del territorio.

L'intero percorso, dai celebri luoghi di Assisi e Roma, fino ai più piccoli borghi come Piediluco e le vicine località di Papigno e Miranda con resti antichissimi d'insediamenti francescani, regala emozioni e suggestione per una scoperta che sorprende costantemente. Come quando, procedendo dall'Umbria al Lazio attraverso Labro e Morro, nella località di Rivodutri s'incontra un meraviglioso e grandioso faggio che la leggenda lega direttamente a Francesco.

Dal 1° gennaio al 31° giugno 2007

CAMMINO DI FRANCESCO

www.camminodifrancesco.it | www.camminidifede.it | www.sabinamater.it

Progetto co-finanziato dal Ministero dello Sviluppo Economico a sostegno dei Sistemi Turistici Locali ora Presidenza del Consiglio dei Ministri Dipartimento per lo Sviluppo e la Competitività del Turismo

REGIONE LAZIO

REGIONE UMBRIA

APT RIETI

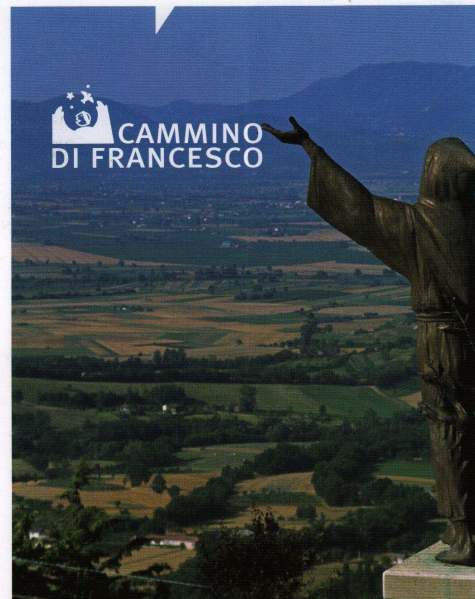
SABINA MATER

Si ringraziano:
Provincia di Perugia, Provincia di Rieti, Provincia di Roma, Provincia di Terni

Contenuti, creatività e grafica a cura di: LAMURA&PARTNER

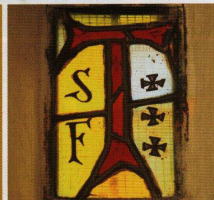
Foto: Steve McCurry, Renato Cerisola, Archivio fotografico APT Rieti

Stampato su carta con marchio europeo di qualità ecologica ECOLABEL
r.f. n. IT01104 e certificata FSC Mixed Sources COC-000010

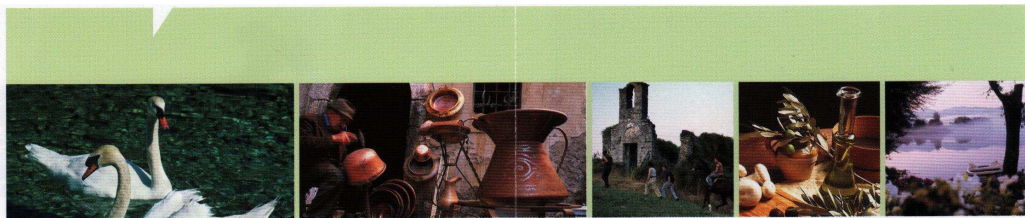
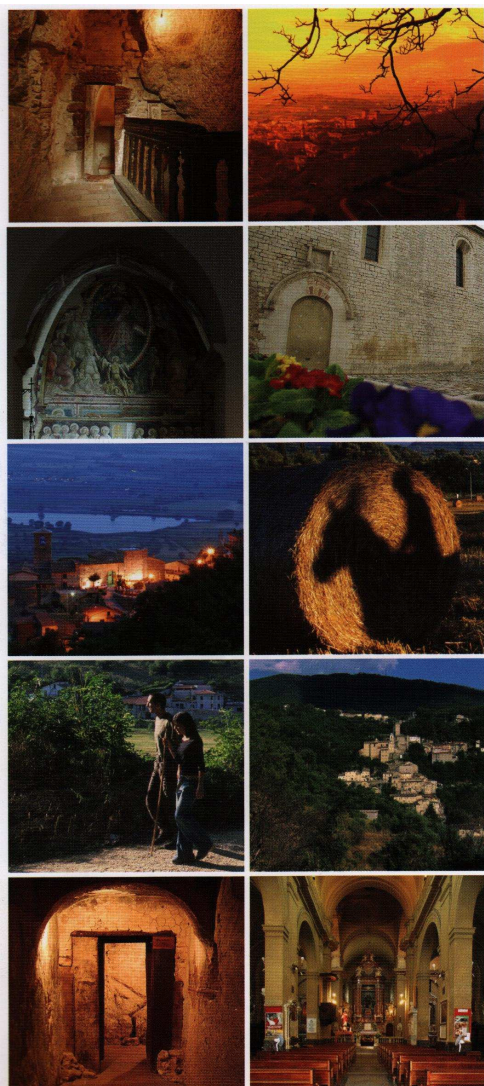
CAMMINO DI FRANCESCO

Arte, storia e natura:
la valle reatina,
fra Assisi e Roma.

cammini di fede

Tra la natura e l'immenso.

La valle reatina: il cuore del Cammino di Francesco.

Una volta giunti nella valle reatina, che ospita il tratto originario di **80 km del Cammino di Francesco**, l'esperienza del camminare a diretto contatto con una natura incontaminata è esaltata da un sistema di sentieri tra boschi e colline, praticabile interamente anche in mountain bike o a cavallo.

In ogni suo tratto lo sguardo è rapito dalla visione di distese di prati, di morbide colline e di vette incontaminate, passaggi che danno la possibilità di raggiungere agevolmente anche le vicine vette innevate: dal **Terminillo** ai monti di **Leonessa**, di **Cittareale** e del **Cicolano**, che in inverno diventano importanti stazioni sciistiche per chi ama la montagna e lo sport, con il contorno di una tradizione gastronomica di altissimo livello.

Anche la presenza di parchi e aree protette, come ad esempio la Riserva naturale dei laghi Lungo e Ripasottile, è un chiaro segno della qualità di questi luoghi, senza dimenticare le tante località indicate con i prestigiosi riconoscimenti quali "**Bandiera Arancione**", "**Borghi più belli d'Italia**" e "**Città dell'Olio**". Su tale sfondo di qualità e natura si stagliano le opere dell'uomo: testimonianze di antiche civiltà, dai Sabini ai Romani, ancora vive in territori, siti

archeologici e musei che ne attestano l'elevato livello culturale. Completano l'offerta i frutti di consolidate **tradizioni agricole ed enogastronomiche** locali: in ogni stagione **sagre** ed **eventi folkloristici** permettono di gustare sapori autentici. Il più autorevole tra questi è l'**olio extravergine di oliva Sabina DOP**, alla cui promozione è dedicata la **Strada dell'Olio della Sabina**: un itinerario tra i luoghi di produzione, passando per il Museo dell'olio della Sabina a Castelnuovo di Farfa, per concludersi presso l'Oleoteca Regionale di Farfa, la prima del suo genere in Italia.

Tra Rieti e Roma: uno sguardo alla Via Benedicti.

Tra Rieti e Roma, il Cammino di Francesco incontra anche la Via Benedicti, altro itinerario compreso nei Cammini di Fede ideati dall'APT di Rieti. L'**Abbazia di Santa Maria a Farfa** è infatti un luogo che conserva inalterati i segni di una gloriosa storia medievale e permette di conoscere in profondità la cultura benedettina.

Per saperne di più si può visitare anche il sito www.viabenedicti.it

le 10 tappe del cammino di Francesco

Un prezioso click prima di partire:
www.camminodifrancesco.it

Per sapere tutto sull'itinerario, con approfondimenti e informazioni sulle iniziative in corso e le novità, nonché con un forum che ospita racconti sulle personali esperienze dei visitatori, questo sito è il punto di partenza ideale.

Assisi – jídelníček na pout', 14 osob

Sobota – svačina sebou vlastní

- večeře: „rizoto“ rýže + 6sklenic zavařené maso (připraví Eliška St.) + zelenina z konzervy + tvrdý sýr, popř. kečup

VEČEŘE Vlastní

Neděle - snídaně: buchty upečené z domova ☺

- VÁNOČKY

- Oběd: chleba + mazací sýr + salám + okurka
- Večeře: brambory + sekaná + hořčice

Pondělí – snídaně: myslí + mléko

- Oběd: chleba + pomaz.máslo + rajče
- Večeře: těstoviny + boloňská omáčka ve skle + sýr

+ Jazda - koma Li
Unch beng + Maso od Elišky 2 sklenice

Úterý - snídaně: chleba + marmeláda + máslo

- Oběd: chleba + paštika + okurka
- večeře: gulášová polévka + brambory + chleba

Rizoto + zelenina 2 konzervy +
tvrdý sýr. - Eliška 4 sklenice

Středa - snídaně: myslí + mléko

- oběd: chleba + salám + mrkev + máslo
- večeře: bramborová kaše + párky v konzervě

Maso od Elišky 5 sklenice

Čtvrtek - snídaně: chleba + nutela/mazací sýr

- oběd: chleba + pomaz.máslo + okurka
- večeře: rýže + tuňák + kečup + tvrdý sýr

Pátek - snídaně: myslí + mléko

- oběd: chleba + zavařené maso (5 sklenic)
- večeře: dobrý hostinec

Sobota - snídaně: chleba + marmeláda/nutela

- oběd-cesta: pečivo (koupit na místě) + tuňák
- večeře-cesta: sušenky

SNÍDANĚ 7x

- 1x buchty z domova
- 3x myslí + mléko
- 3x chleba + marmeláda/nutela/maz.sýry

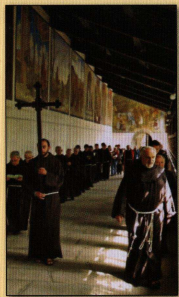
OBĚD 7x

- chleba + salám/sýr mazací/sýr tvrdý/paštika/pomaz.máslo/máslo/tuňák/zavařené maso, + zelenina (mrkev, okurka, rajče)

VEČEŘE 7x

- rýže + zavařené maso + zelenina z konzervy + tvrdý sýr
- dobrý hostinec
- rýže + tuňák + kečup + tvrdý sýr
- gulášová polévka + brambory + chleba
- brambory + sekaná + hořčice
- bramborová kaše + párky v konzervě
- těstoviny + boloňská omáčka ve skle + sýr

I Padri francescani sono sempre a disposizione per confessioni, colloqui e visite guidate ai luoghi sacri.

Celebrazioni Liturgiche

Ogni giorno celebrazione Comunitaria di Lodi e Vesperi e alle ore 15 celebrazione dell'Ora Nona e processione dalla Basilica alle Stimmate.

SS. Messe Periodo Estivo

Giorni festivi: ore 8 - 10 - 11 - 12,15 - 16,30 - 18.
Giorni feriali: ore 8 - 11 - 16 in Basilica.

La Voce della Verna

È una pubblicazione che viene spedita gratuitamente a chiunque notifichi il proprio indirizzo la.verna@libero.it

Come raggiungerci

INFORMAZIONI UTILI

Per qualsiasi informazione:
Santuario della Verna
52010 CHIUSI DELLA VERNA (Arezzo)
Tel. 0575 5341-534211 - Fax 0575 599320
www.santuariolaverna.org

SERVIZI AUTOMOBILISTICI

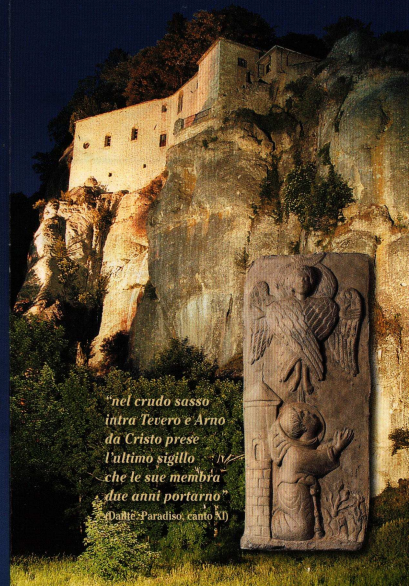
Da Bibbiena, da Rassina (in collegamento col treno della linea Arezzo Pratoecchio), e da Pieve S. Stefano

Per invio di offerte, SS. Messe...
Servirsi del C/C Postale n. 202523
intestato a Santuario Franciscano della Verna

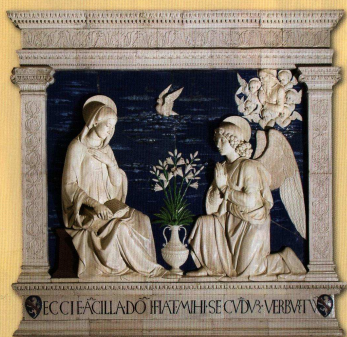
2006017 - Stampa B.N. Mancini - Genova - Tel. 011 6611014

Sacro Monte della VERNA SANTUARIO FRANCISCANO AREZZO

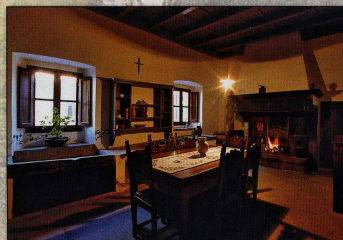
"nel crudo sasso
intra Tevere e Arno
da Cristo prese
l'ultimo sigillo
che le sue membra
due anni portarno"
(Dante Paradiso, canto XI)

La Verna, montagna sacra della contemplazione francescana, detta anche "Calvario serafico". Qui, nel settembre 1224, Francesco d'Assisi ricevette da Cristo "l'ultimo sigillo" delle Stimmate. Ricca di bellezze naturali e di opere d'arte, da quasi otto secoli è centro di attrazione e irradiazione del messaggio francescano di Pace e Fraternità universale.

Tau

Un ampio locale è disponibile per gruppi giovani che, autogestendosi, vogliono fare un'esperienza di vita ispirandosi al messaggio francescano.

Casa di Preghiera

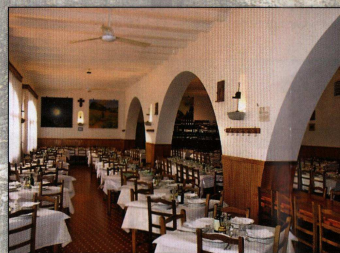
Una proposta di silenzio, di introduzione alla preghiera e di ricerca della volontà di Dio nella propria vita, rivolta ai giovani.

Accoglienza e Ristoro

Refettorio del Pellegrino

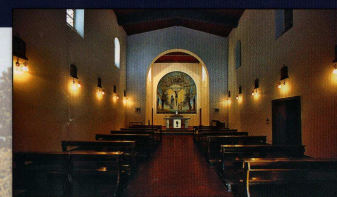
Il Refettorio del Pellegrino, offre la possibilità di avere, ad un prezzo conveniente, pasti e servizio bar.

Accoglienti camerette con doccia e servizi, permettono di poter soddisfare un grande numero di richieste per un periodo di soggiorno su questo Sacro Monte.

Direzione Refettorio del Pellegrino

del Santuario della Verna
52010 CHIUSI DELLA VERNA (AR)
Tel. 0575 5341 - 534248 - 534210

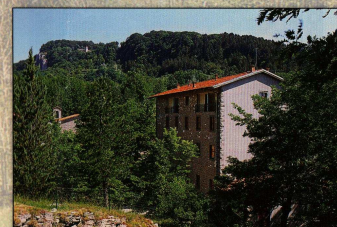

Pastor Angelicus

Per convegni, corsi di aggiornamento, esercizi spirituali, soggiorno-ferie è disponibile il "Pastor Angelicus". L'ampio edificio, situato in una splendida posizione a poca distanza dal santuario, dispone di camere con doccia e servizi, ascensore, sala-conferenze e artistica Cappella. I Francescani della Verna assicurano l'assistenza religiosa.

Direzione Pastor Angelicus

del Santuario della Verna
52010 CHIUSI DELLA VERNA (AR)
Tel. 0575 599025 (ESTIVO)
Tel. 0575 534249 (INVERNALE)

ASSISI 2011 - POUTĚ SLUŽEBNÍKŮ FARNOSTI

PŘED RODNÝM
DOMEM SV. FRAN
TIŠKA
- SOLHY RODIČŮ
SV. FRANTIŠKA

POGGIO BUSTONE
- CHŮROVÉ LAVICE

MŠE SV. V PORCIUNKULE